

Ophævelse af reglerne om kapitalejerlån

af Frederik Lykke Gramkow
Aalborg Universitet
Afgangsprøjt, HDR (Aalborg)

Indholdsfortegnelse

Abstract	3
Indledning	4
Problemstilling	5
Problemformulering	5
Afgrænsning	5
Metode	6
Definitioner og forkortelser	8
1. Regulering af kapitalejerlån	9
1.1 Selskabsretligt	9
1.2 Skatteretligt	11
1.3 Delkonklusion	12
2. Selskabslovens behandling af kapitalejerlån	13
2.1 Selskabslovens §§ 115 - 118	13
2.2 Selskabslovens § 127	14
2.3 Lovligt kapitalejerlån	15
2.4 Delkonklusion	15
3. Skatterettens behandling af kapitalejerlån	16
3.1 Ligningslovens § 16 E	16
3.2 Transfer Pricing – Principper og anvendelse	24
3.3 Delkonklusion	25
4. Problematikker samt muligheder	26
5. Kapitalejerlån mellem selskaber	28
5.1 Kapitalejerlån uden bestemmende indflydelse	28
5.2 Delkonklusion	31
6. Kapitalejerlån mellem selskaber og fysiske personer	31
6.1 Faldgruber	31
6.1.1 Skattemæssige konsekvenser	32
6.2 Lån uden bestemmende indflydelse	34
6.3 Delkonklusion	37
7. Vurdering af den samlet betydning af ændringen	38
7.1 Delkonklusion	42
Konklusion	43
Litteraturliste	44

Abstract

Shareholder loans has in Danish law been regulated very different during the years. In the beginning the Danish Companies Act from 1917 and 1930, shareholder loans were considered the same as a capital reduction. Due to the nature of a loan and capital reduction being vastly different, the Danish supreme court in 1952 overruled that practice. After this shareholder loans have both been illegal and legal in different time periods. This is primarily due to a complete ban is assessed as too strict, where a legalization is deemed as too much of a risk. The rules were in 2016 changed again, where a loan was permitted if the requirements in the Danish Companies Act § 210 were followed. In the end of 2024 the rules were lifted, and therefore it is only the companies' own interests and the requirements to the management and board that determines if a loan is legal. The tax related laws have until 2012 been assessed as transactions between related parties, and therefore should be on market terms. In 2012 the Danish LL § 16 E was introduced, which meant that loans to people affected by LL § 2, should be assessed as a transaction without repayment obligation, and therefore the same as salary or dividend.

In connection the Danish Companies Act which now primarily regulates that shareholder loans can be made if the management has insured sufficient capital resources, and that no undue advantage is given to a specific shareholder. This is done through making sure a loan is in the company's interest. In connection with the tax related laws, it is mainly the Danish LL § 16 E and LL § 2, which regulates loans to physical people were loans to companies affected by LL § 2, will be assessed through the Transfer Pricing rules.

The effect of the abolishment of the old rules, has both positive and negative consequences. The rules will give new possibilities for companies to give loans to shareholders or management with non-controlling influence. But it will also have consequences for the smaller company owners, which are not as well informed. Therefore, these shareholders could come in an unsuitable situation, which could result in liquidity problems and double taxation.

The total effect of the changes after the shareholder laws no longer being in effect and the Danish Entrepreneurship Package, will most likely give better possibilities and competitiveness for Danish companies and the corporate sector. Historically the situation is vastly different, and therefore direct parallels cannot be drawn, due to the difference in the Danish tax laws compared to earlier. Therefore history will most likely not repeat itself. The changes to the Danish laws has the potential to drive change, but other external factors could affect and hinder the intention.

Indledning

I forbindelse med regeringsgrundlaget, har regeringen forpligtet sig til fordomsfrit at vurdere hvilke opgaver staten bør påtage sig. Hovedformålet med dette har været at spare på statens ressourcer samt afbureaukratisering af den offentlige sektor. På baggrund af dette valgte folkettingen den 19. december 2024 at afskaffe de selskabsretlige regler om kapitalejerlån, og dermed er kapitalejerlån ikke længere direkte reguleret i selskabsloven. Kapitalejerlån har historisk set været skiftevist lovlige og ulovlige, da der har været en tendens til at et totalt forbud har været for indskrænkende, men modsat har en lovliggørelse været for lempelig. Derfor har lovlige kapitalejerlån typisk betydet, at kapitalejerne har udnyttet lån som et alternativ til løn eller udbytte, hvor ulovlige har haft en negativ effekt på reelle dispositioner.

På trods af ophævelsen er der ikke sket ændringer i de skatteretlige regler, og disse er dermed uændret. Reglerne blev indført i 2016 og havde til hensigt at sikre at lån til en kapitalejer ikke blev til et alternativ til løn eller udbytte. Løsningen har derfor været at anse et kapitalejerlån som en transaktion uden tilbagebetalingspligt, såfremt lånet er ydet til en fysisk person omfattet af Ligningslovens § 2. Da de skatteretlige regler fortsat er uændret, vil der være en risiko for lån efter ophævelsen vil blive foretaget uvidende om hvilke konsekvenser dette kan have. Dette kan have store økonomiske men også juridiske konsekvenser for kapitalejeren og selskabet. Derfor vil kapitalejerlån stadig ikke være lovligt skatteretligt som udgangspunkt.

Ophævelsen af de selskabsretlige regler vil betyde en ændring i hvordan disse lån opfattes og vil give nye og nemmere mulighed for at finansiel disponering og kapitalstrukturering i danske selskaber. Derfor er det også en mulighed for at styrke danske virksomheders konkurrenceevne og fleksibilitet. Et væsentligt element som typisk er overset, er at reglerne ikke kun har betydning for lån mellem selskaber og fysiske personer, men også mellem selskaber. De restriktive regler har derfor også haft en effekt som har besværlig gjort reelle dispositioner. Selvom reglerne er afskaffet, er der ikke tale om en total lovliggørelse da de generelle regler fortsat er gældende.

Derfor er det også interessant at undersøge nærmere på hvilken betydning samt reelle nye muligheder som kan opstå, samt hvilket tilsigtet og utilsigtet konsekvenser dette kan have for kapitalejeren og selskabet. Dette leder frem til følgende problemstilling.

Problemstilling

Folketinget har den 19. december 2024 vedtaget at ophæve de særlige regler om kapitalejerlån i selskabslovens §§ 210-212. I projektet ønskes der at se nærmere på den samlede betydning af ophævelsen samt hvilke utilsigtede og eventuelt tilsigtede konsekvenser dette vil have.

Problemformulering

Hvilken betydning har ophævelsen af de særlige regler om kapitalejerlån i selskabslovens §§ 210-212, samt hvilke juridiske problematikker og muligheder vil opstå som følge af denne ændring?

Problemformuleringen ønskes besvaret ud fra følgende undersøgende spørgsmål:

- Hvordan har kapitalejerlån historisk været reguleret samt hvordan er de selskabsretligt og skatteretligt reguleret efter lovændringen?
- Hvilke nye selskabsretlige muligheder giver lovændringen i forbindelse med kapitalejerlån mellem selskaber?
- Hvilke nye muligheder og eller utilsigtede konsekvenser giver lovændringen i forbindelse med kapitalejerlån mellem selskaber og personer?
- Hvilken samlet betydning har lovændringen, og hvilke paralleller kan drages til tidligere lovændringer?

Formålet med projektet er at give en dybdegående analyse af de juridiske og økonomiske implikationer af at ophæve reglerne om kapitalejerlån og vurdere, hvordan dette vil påvirke det danske erhvervsliv.

Afgrænsning

I projektet vil der være fokus på kapitalejerlån før og efter ændringen samt betydningen heraf. Dette afsnit har til hensigt at afgrænse undersøgelsesområdet, for at sikre grundlaget til besvarelse af problemformuleringen. Det primære fokus vil være inden for selskabs- og skatteretten, med en smule inddragelse af transfer pricing principperne.

Projektet vil gennemgå både kapitalejerlån fra et selskab til en fysisk person samt selskab til juridisk person, hvor fokuset primært vil være på forskellen mellem de tidligere regler samt de nye. Derfor vil projektet afgrænse sig de selskabsretlige regler om selvfinansiering i SL §§ 206

– 209. Reglerne vil overfladisk blive gennemgået for at opnå en forståelse for dispositioner undtaget, fra reglerne om kapitalejerlån.

Skatteretligt vil store dele af opgaven have fokus på LL § 2 og LL § 16E, hvor anvendelsesområdet samt de skattemæssige konsekvenser vil blive gennemgået. Der afgrænses dog fra den skattemæssige afhjælpning, hvis et ulovligt lån har været ydet. Selve afhjælpningen vil blive gennemgået overfladisk med hensyn til grundprincipperne for hvordan det skal foretages, men vil ikke have til hensigt at beskrive hvordan et sådant lån i praksis vil skulle udbedres. Det vurderes at dette ikke vil være nødvendigt for besvarelsen af problemformuleringen.

Der vil også afgrænses fra transfer pricing principperne samt udarbejdelse af dokumentation, som kun vil blive gennemgået i overfladisk forstand for at forstå anvendelsesområdet, samt de grundlæggende krav hertil. Transfer pricing principperne er blevet mere relevante efter ophævelsen, og derfor vil det være nødvendigt med en grundlæggende forståelse af hvordan disse fungerer samt hvordan disse anvendes. Der vil dog ikke blive foretaget en dybere gennemgang af dokumentationskrav m.m.

I eksempler samt gennemgang af reglernes effekt og betydning vil der ikke blive lagt vægt på lån mellem danske selskaber samt udenlands juridisk eller fysisk person. Derfor vil det som udgangspunkt være tale om en dansk herboende fysisk person eller dansk juridisk person, medmindre andet er specificeret.

Efter denne afgrænsning vurderes det at projektet har substansen samt grundlaget for at besvare problemformuleringen, på dybdegående vis med gennemgang og undersøgelse af de mest relevante områder som har særlig betydning for reglerne samt ophævelsen heraf.

Metode

Metodevalg

I projektet vil der primært blive anvendt den retsdogmatisk metode. Retsdogmatisk anvendes primært, da projektet vil beskrive retstilstanden efter ophævelsen af de selskabsretlige regler om kapitalejerlån og dermed gældende ret (de lege lata). Retskilderne som vil blive anvendt, vil særligt være Selskabsloven samt Ligningsloven, samt domme og afgørelser, som danner grund for retspraksis. Der vil i tillæg til den retsdogmatiske metode også være fokus på retspolitiske overvejelser, hvor der bl.a. vurderes, om gældende ret er tilfredsstillende, samt konsekvenserne af denne (Christensen, m.fl., 2021).

I forbindelse med fortolkning og forståelse af lovtekster, lovforarbejder samt hensigten med disse, vil blive gjort med afsæt i *Den hermeneutiske spiral*. Dette er en måde at tænke iterativt på, og ikke mindst udvide forståelsen af et givent fagligt område. Forforståelsen i dette tilfælde vil være det, som danner grundlag for problemstillingen i projektet, hvorefter dette vil give anledning til en række spørgsmål. Disse spørgsmål vil blive forsøgt besvaret ved at undersøge dette nærmere, hvilket vil føre til en ny forståelse (Hansen, 2020, p. 60). Denne iterative proces vil danne grundlag for projektets besvarelse af problemformuleringen.

Dataindsamling og empiri

I projektet vil der særligt blive anvendt *kvalitativ data*, som vil blive anvendt i forbindelse med fortolkning samt at fastsætte gældende ret. Derudover bliver *kvantitativ data* i form af statistikker, i nogle tilfælde brugt for at underbygge de kvalitative observationer.

Der vil både blive anvendt *primær og sekundær empiri*, hvor *primær empiri* særligt anvendes i form af lovtekster, forarbejder, betænkninger samt andre retskilder. Hvor den *sekundære empiri* er i form af lærerbøger, artikler samt undersøgelser foretaget af andre. Forskellen på de to former er særligt, om det er den oprindelige beskrivelse af teorien, eller om det er en efterfølgende beskrivelse af teorien på baggrund af den oprindelige. Når sekundær empiri anvendes, er det vigtigt at være opmærksom på, denne formegentligt fortolker på den primære empiri. Sekundær empiri i forhold til kvantitativ data, kunne derfor være en undersøgelse, som i forvejen af foretaget, hvor primær ville være hvis undersøgelsen foretages i forbindelse med projektet (Hansen, 2020, p. 18 ff).

Kunstig intelligens

Den seneste udvikling i forbindelse med kunstig intelligens har gjort dette til et redskab, som kan anvendes i mange henseender. Det skal dog anvendes med stor påpasselighed og med en kritisksans. Derfor vil kunstig intelligens heller ikke blive anvendt i projektet som kilde, men i stedet blive anvendt som et forslags- og idegenererings værktøj. Dette kunne eksempelvis være forslag til litteratur, metode samt teori, som er relevant for emnet, eller forslag til projekt én projekt plan. Det andet anvendelses område, vil været som sparingspartner i forhold til spørgsmål til artikler eller anden faglitteratur, hvilket vil danne grund for yderligere undersøgelse samt forståelse.

Kildekritik

I projektet vil der blive anvendt primære kilder i form af lovtekster, forarbejder, betænkninger og anden retspraksis. Dette er kilder, som har den højeste validitet og troværdighed. I forhold

til anvendelse af sekundære kilder, vil dette hovedsageligt være faglitteratur i form af bøger og artikler. Disse vil være behandlet af forfatteren og kan derfor være tillagt væsentlig subjektivitet. Derfor vil projektet være baseret på flere forskellige kilder for at sikre objektiviteten. En del af sikringen af kilderne, er også en vurdering af udgiveren i form af forlaget. Derfor vil udgivelser af forlag, som tillægges en høj grad af troværdighed blive prioriteret frem fra andre.

Definitioner og forkortelser

Definitioner

Kapitalejer

Efter ophævelsen af selskabslovens regler om kapitalejerlån, er personkredsen dermed ikke længere beskrevet i den gældende selskabslov. I projektet vil den tidligere selskabsretlige definition i SL § 210 blive anvendt, når kapitalejer omtales.

Kapitalejerlån

Et kapitalejerlån er defineret som et lån mellem et selskab og en kapitalejer, både juridisk og fysisk person.

Hovedaktionær

En hovedaktionær er defineret som en kapitalejer med bestemmende indflydelse.

Forkortelser

Selskabsloven (SL)

Ligningsloven (LL)

Selskabsskatteloven (SEL)

Skattekontrolloven (SKL)

Skatteforvaltningsloven (SFL)

1. Regulering af kapitalejerlån

1.1 Selskabsretligt

Folketinget vedtog den 19. december 2024 at ophæve reglerne om kapitalejerlån. Ophævelsen kommer efter en længere periode, hvor kapitalejerlån siden 1982 ved lov nr. 282 af 9. juni 1982 har været enden delvist ulovlige eller decideret ulovlige.

Reguleringen af kapitalejerlån har gennem tiden været meget omskiftelig. Oprindeligt var kapitalejerlån ikke ulovlige i Aktieselskabsloven fra 1917 og 1930. Dog kunne de ikke tilsidesættes med almindelige lån, og skulle i stedet betragtes som nedsættelse af aktiekapital jf. U1944.598ØL. Derfor ville et kapitalejerlån være lovligt, hvis det var sket efter reglerne for kapitalnedsættelse (Christensen, 2024, p. 392).

Det at tilsidesætte et kapitalejerlån med kapitalnedsættelse blev udsat for en del kritik, da der i praksis er stor forskel på at foretage en kapitalnedsættelse, og det at yde et lån med tilbagebetalingspligt. Derudover blokerede dette også for lån fra et datterselskab til et moderselskab. Det førte ultimativt til, at højesteret i 1952 ændrede retspraksis jf. U1952.30H. Det blev dermed fastslået, at kapitalejerlån ikke kunne tilsidesættes med kapitalnedsættelse. Dommen førte til, at man ved lov indførte regulering i aktieselskabsloven om lån til kapitalejere jf. lov nr. 232 af 7. juni 1952. Her blev det dog kun ulovligt for ikke-børsnoterede selskaber, da risikoen var markant mindre for, at en aktionær i et børsnoteret selskab, kunne modtage favorable lån (Christensen, 2024, p. 392).

Der blev efterfølgende udført en fællesnordisk aktieselskabslovsbetækning i 1964, her blev der lagt vægt på, at et absolut forbud mod kapitalejerlån var for vidtgående, da dette forhindrede reelle dispositioner. Dermed foreslog de en række betingelser, som skulle være gældende for lånet var lovligt:

- Selskabets egenkapital skal overstige aktiekapitalen
- Der skal stilles betryggende sikkerhed.
- Lånet skal godkendes af bestyrelsen

Disse overvejelser gentages igen i fællesnordisk aktieselskabslovsbetækning fra 1969. Dog vælger man at droppe kravet om samtykke fra bestyrelsen (Nordisk Råd, 1969, p. 158). Betrækningen fører ultimativt til loven, vedtaget i 1973, og dermed bliver kapitalejerlån lovlige for både børsnoterede og ikke-børsnoterede virksomheder.

Lovliggørelsen førte til flere tilfælde, hvor kravet om betryggende sikkerhed ikke er blevet overholdt, bl.a. U1980.435.V, hvor en aktionær undgik beskatning ved at dække sit private forbrug gennem optagelse af kapitalejerlån. Dette havde ikke været hensigten med loven, og derfor førte det til et nyt total forbud mod kapitalejerlån i 1982 ved lov nr. 282 af 9. juni 1982.

Forud for selskabsreformen i 2010 havde Udvalget til Modernisering af Selskabsloven i deres betænkninger foreslået, at reglerne for kapitalejerlån skulle lempes i linje med forslaget om lovlig selvfinansiering. Anbefalingen blev dog ikke fulgt af politikerne, og reglerne om ulovlig kapitalejerlån blev derfor videreført med meget få ændringer (Kruhl & Sørensen, 2014, p. 18).

I 2016 blev et nyt lovforsalg stillet og fremsat den 5. oktober. Formålet var at give mere fleksibilitet samt ligestille Danmark med andre EU lande, jf. bemærkninger til lovforslaget L 23 5. oktober 2016. Danmark var et af de eneste lande med forbud mod kapitalejerlån. Det førte ultimativt til reglerne, som har været gældende til og med 2024. Dermed kunne kapitalejerlån ydes, hvis følgende betingelser i SL § 210 var opfyldt:

- 1) Den økonomiske bistand skal kunne rummes inden for selskabets frie reserver, jf. § 180, stk. 2, og skal ydes på sædvanlige markedsvilkår.
- 2) Beslutningen om at yde økonomisk bistand skal enten træffes af generalforsamlingen eller af selskabets centrale ledelsesorgan efter bemyndigelse fra generalforsamlingen. Generalforsamlingens bemyndigelse kan indeholde økonomiske og tidsmæssige begrænsninger. Den økonomiske bistand må ikke udgøre et større beløb, end det der er foreslået eller tiltrådt af selskabets centrale ledelsesorgan.
- 3) Beslutningen om at yde økonomisk bistand kan først træffes efter aflæggelsen af selskabets første årsrapport.

Reglerne bliver i 2024 forslået fjernet den 5. november, og loven blev senere vedtaget den 19. december 2024. Dermed er der nu alene krav om, at ledelsen skal sikre, at et eventuelt lån er foretaget i selskabets interesse samt de har den fornødne kapital. Derudover må selskabets ledelse fortsat ikke disponere således, visse kapitalejere får en utilbørlig fordel på andre kapitalejeres bekostning, jf. bemærkninger til lovforslaget L 72 5. november 2024. Yderligere gennemgang vil blive foretaget i senere afsnit.

1.2 Skatteretligt

På skatteområdet var det frem til 2012 kun bestemmelserne i LL § 2, om lån mellem et selskab og en kapitalejer, som var regulerende, og disse transaktioner skulle derfor anses som en transaktion mellem interesseforbundne parter, og disse skulle derfor ske på markedsvilkår.

Ligningslovens § 2 definere disse interesseforbundne parter som:

- 1) hvorover fysiske eller juridiske personer udøver en bestemmende indflydelse,
- 2) der udøver en bestemmende indflydelse over juridiske personer,
- 3) der er koncernforbundet med en juridisk person,
- 4) der har et fast driftssted beliggende i udlandet,
- 5) der er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med et fast driftssted i Danmark, eller
- 6) der er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med kulbrintetilknyttet virksomhed omfattet af kulbrinteskattelovens § 21, stk. 1 eller 4,

Her er bestemmende indflydelse defineret som et ejerskab, hvor der direkte eller indirekte ejes mere end 50% af aktiekapitalen, eller der rådes over mere end 50% af stemmerne. Personer nærtstående til en fysisk person med bestemmende indflydelse, er også reguleret. Dette gælder ægtefæller, forældre, bedsteforældre, børn, børnebørn samt disses ægtefæller eller dødsboet efter de nævnte personer.

I forbindelse med selskabsreformen i 2010 havde Udvalget til Modernisering af Selskabsloven foreslået en liberalisering af kapitalejerlån. Denne liberalisering havde den primære hensigt at give selskaber flere muligheder og mere fleksibilitet. Udvalget bemærker her, at ved en lovliggørelse af kapitalejerlån måtte det forventes, at aktionærer vil spekulere i, hvorvidt der vil være skattemæssige fordelagtigt at låne i selskabet fremfor at få udbetalt løn eller udbytte, specielt i de tilfælde hvor der er tale om en hovedaktionær, hvor beslutningen om at yde lånet reelt bliver taget af låntager selv (Økonomi- og Erhvervsministeriet, 2008, p. 492).

I betænkningen blev der særligt lagt vægt på, at lånene skulle være på lige vilkår med, hvad kapitalejeren ellers ville kunne optage. Hvis betingelserne ikke var opfyldt, skulle lånet betragtes som udbytte eller løn. På baggrund af betænkningen blev lovforslag nr. 171 af 25. marts 2009 fremsat. Her foreslog økonomi- og erhvervsministeren en formulering af LL § 16 E, som skulle sikre, at personkredsen defineret i SL § 210 ville blive beskattet som om det var løn eller udbytte.

”§ 16 E. Hvis et selskab har ydet lån til den personkreds, der er nævnt i § 210, stk. 2, nr. 1 og nr. 2, i selskabsloven, og lånet ikke opfylder de betingelser, der er opstillet i § 210, stk. 2, behandles lånet som udbytte...”

Yderlige ønskede de at sikre, at der ikke skulle ske dobbeltbeskatning ved, at sikre kravende om beskatning ikke skulle finde anvendelse ved tilbagebetaling.

”Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis der sker tilbageførsel til selskabet af det ydede lån efter bestemmelsen i § 215, stk. 1, i lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven).”

Lovforslaget lagde dermed også op til, at der skulle være en reel mulighed for at yde lån til kapitalejere, da der ikke skulle ske beskatning, hvis betingelserne var opfyldt. Denne mere lempelige formulering af § 16 E, endte ultimativt ikke med at blive vedtaget, da folketetinget valgte ikke at liberalisere reglerne om kapitalejerlån i forbindelse med selskabsreformen i 2010.

På trods af, kapitalejerlån forblev ulovlige selskabsretligt, så skete der en stigning i antallet af ulovlige kapitalejerlån til fysiske personer. I 2010 var der 16.115 ulovlige lån i de ca. 200.000 reviderede regnskaber, hvilket svarede til 8,1% af de reviderede selskaber. Tallet voksede i 2011 til 16.427 lån, svarende til 8,5% af selskaberne (Børsen, 2012). På baggrund af denne udvikling valgte folketetinget i forbindelse med skattereformen, at de ulovlige kapitalejerlån skulle gøres skattepligtige. Kapitalejerlån var fortsat ulovlige i selskabsloven, og dermed blev forslaget til LL § 16 E også formuleret således, at alle lån fra et selskab til en fysisk person defineret i LL § 2, skulle betragtes som hævnninger uden tilbagebetalingspligt, medmindre det er som led i en sædvanlig forretningsmæssige disposition.

1.3 Delkonklusion

Kapitalejerlån har skiftevist været lovlige og ulovlige selskabsretligt siden 1917. Frem til 1952 blev det, at yde et kapitalejerlån, sidestillet med en kapitalnedsættelse. Da der i praksis er stor forskel mellem kapitalnedsættelse og lån, blev det efterfølgende ændret til, at det kun var lovligt for børsnoterede virksomheder fra 1952 til 1973. Et total forbud mod kapitalejerlån syntes at være for vidtgående, og derfor blev det igen lovligt at yde kapitalejerlån i 1973, såfremt der blev stillet betrykkende sikkerhed og egenkapitalen oversteg aktiekapitalen. Efter flere tilfælde, hvor der ikke var stillet betryggende sikkerhed, blev det igen ulovligt i 1982. I 2016 blev de hidtil anvendte regler indført, hvor kapitalejerlån var lovlige hvis de efterlevede betingelserne i SL § 210 eller var omfattet af undtagelserne i SL §§ 211 og 212. Det blev i 2024 vedtaget, at reglerne skulle ophæves, og dermed vil det fremadrettet være relevant, at et eventuelt lån er i selskabets interesse, og selskabet har det fornødne kapitalberedskab. Skattemæssigt har

kapitalejerlån frem til 2012 primært været ansat som transaktioner mellem interesseforbundene parter efter LL § 2. Der blev dog efterfølgende, på baggrund af en stigning i antallet af kapitalejerlån, indført LL § 16 E som dikterede, at lån til en person omfattet af LL § 2, skulle betragtes som en hævning uden tilbagebetalingspligt.

2. Selskabslovens behandling af kapitalejerlån

I afsnittet vil der blive set nærmere på nuværende behandling af kapitalejerlån efter lovændringen. Kapitalejerlån er nu ikke længere direkte defineret i selskabsloven, og dermed anvendes definitionen i den nu ophævet SL § 210.

Lånene skal dermed fremadrettet kun vurderes ud fra SL §§ 115 – 118, at det er ledelsens pligt at sikre sig, at det til en hver tid er forsvarligt at yde lånet ud fra selskabets økonomiske situation, samt at dispositionerne skal være lovlige efter SL § 127. Derudover gælder reglerne om selvfinansiering fortsat, men disse vil der ikke blive gennemgået yderligere i projektet.

2.1 Selskabslovens §§ 115 - 118

Ledelsens pligter samt opgaver er afgørende i forbindelse med ydelsen af et kapitalejerlån, eller et hvilket som helst andet lån. Det er derfor ledelsens ansvar at sikre sig, at lånet er i selskabets interesse jf. bemærkninger til lovforslaget L 72 5. november 2024. Det er bestyrelsens ansvar at varetage den overordnede og strategiske ledelse samt at sikre en forsvarlig organisation. Derudover indeholder SL § 115 fem specifikke punkter, som bestyrelsens skal sikre sig og påse.

- 1) Bogføring og regnskabsaflæggelse foregår på tilfredsstillende måde,
- 2) Etableret de fornødne procedurer for risikostyring og interne kontroller,
- 3) Bestyrelsen løbende modtager rapportering om kapitalselskabets finansielle forhold,
- 4) Direktionen udøver sit hverv på en behørig måde og efter bestyrelsens retningslinjer,
- 5) Kapitalselskabets kapitalberedskab til enhver tid er forsvarligt, herunder at der er tilstrækkelig likviditet til at opfylde kapitalselskabets nuværende og fremtidige forpligtelser, efterhånden som de forfalder, og bestyrelsen er således til enhver tid forpligtet til at vurdere den økonomiske situation og sikre, at det tilstedeværende kapitalberedskab er forsvarligt.

Specifikt for kapitalejerlån er det værd at bemærke bestyrelsens forpligtelse til at sikre kapitalberedskab. Hvis selskabet foretaget dispositioner, som ultimativt gør, at selskabet tilsidesætter sine forpligtelser over for kreditorer, vil ledelsen kunne ifalde ansvar.

Bestemmelsen i punkt 5 skal sikre, at selskabets kapital ikke bliver svækket uden, at bestyrelsen har været bevist herom, hvor direktionen eller andre i selskabet har været opmærksomme herpå. Bestyrelsen skal derfor løbende vurdere selskabets kapitalberedskab. Der er ikke nogen objektive betingelser for, at der skal ydes kapital indskud, hvis kapitalberedskabet er svækket, derfor er det også at skulle lave en afvejning og sikre en rimelig balance mellem kapitalen og aktiviteten. Selskabet skal kunne modstå midlertidige fald i indtjeningen, og det er dermed ledelsens ansvar i forbindelse med en finansiell krise at komme gennem denne, men samtidigt sikre at selskabet ikke pådrager sig forpligtelser, som ikke er realistiske at kunne dække. Bestyrelsen skal dermed også standse virksomheden, hvis det ikke længere er forsvarligt at videreføre driften (Kure, 2021, p. 44 ff).

Direktionen skal jf. SL §§ 117 – 118 følge de anvisninger, som bestyrelsen har stillet. Derudover har direktionen ansvaret for den daglige ledelse af selskabet. Det er ligesom for bestyrelsen også direktionens pligt at sikre den fornødne kapitalberedskab, og er dermed et ansvar, som skal løftes af begge.

2.2 Selskabslovens § 127

Selskabslovens § 127 har til hensigt at sikre, at selskabets ledelse ikke foretager utilbørlige dispositioner, samt at regulere betingelserne for aftaler, som indgås med enekapitalejer og selskabet.

Selskabet må ikke disponere således, at en disposition tilsigter at give kapitalejere eller andre en utilbørlig fordel. Dermed sagt at det skal fremgå en tydelig urimelighed, eksemplet vis en formue fordel, som er helt eller delvist vederlagsfrit, tildeles nogen og dermed fragår andre, og dermed resultere i en uretmæssig formueforskydning (Karnov, 2025). Selskabets egeninteresse skal også tages i betragtning, en disposition skal dermed være i selskabets interesse.

2.2.1 Selskabets interesse

Det findes ingen dansk lovgivning, som direkte dikterer, hvad der forstås ved selskabets egeninteresse. Selskabsloven indeholder dog gennem SL § 108 og SL § 127, stk. 1 en indikation på, at selskabet er at betragte som interessesubjekt (Bunch & Christensen, 2011).

Selskabslovens § 108 dikterer, at der på general forsamlingen ikke må træffes beslutninger, som kan give kapitalejere eller andre en utilbørlig fordel, på bekostning af andre kapitalejere eller kapitalsselskabets bekostning. Dermed er der flere ligheder mellem SL § 127 og § 108.

Ordlyden antyder også, at der kan ligge en interesse konflikt mellem kapitalejerne og selskabets interesse, og interesserne dermed ikke altid er sammenfaldene. I forarbejderne til den daværende aktieselskabslov blev det bemærket, at formålet var at sikre, at generalklausulen finder anvendelse på både tilfælde, hvor der direkte opnås en fordel på andre kapitalejeres bekostning, men også tilfælde som indirekte går ud over de andre kapitalejere på selskabets bekostning. Dermed må selskabets egeninteresse delvist kunne defineres som kapitalejernes kollektive interesse i selskabet. Hvis der kan stilles tvivl om, at en disposition kan stride imod kapitalejernes kollektive interesse, vil gyldigheden kunne sikres ved der indhentes tilladelse fra samtlige kapitalejere (Bunch & Christensen, 2011).

Det andet element vil være kreditorsinteresse, det er bl.a. ledelsens ansvar at sikre at selskabet har det fornødne kapitalberedskab til at kunne dække dets forpligtelser jf. SL § 115, nr. 5, § 116 nr. 5 og § 118 stk. 2. Derudover gælder det, at for alt kapitalafgang at ledelsen er ansvarlig for, at uddelingen er forsvarlig efter selskabet, og i moderselskaber koncernens økonomiske stilling og dermed ikke er til skade overfor selskabets kreditorer.

Derfor skal der for at vurdere, om en beslutning er i selskabets interesse, sikres 2 betingelser:

- i) Den skal være truffet i overensstemmelse med kapitalejernes kollektive interesse,
- ii) Og truffet i overensstemmelse med kreditorsinteresse

Hvis en beslutning er forenelig med begge interesser, må det antages at den er i selskabets interesse (Bunch & Christensen, 2011).

2.3 Lovligt kapitalejerlån

Et lovligt kapitalejerlån, eller for sin vis et hvilket som helst lån, vil altså kunne foretages hvis, dispositionen er i selskabets interesse. Dette er en lempelse af tidligere praksis og vil derfor åbne op for en række muligheder, som før hen havde været begrænset eller besværlige i den tidligere SL § 210. Disse vil blive yderligere gennemgået i senere afsnit. Det er dog vigtigt, at bemærke at reglerne om transfer pricing fortsat er gældende, og der er dermed fortsat et krav til, at kontrollerede transaktioner skal ske på baggrund af armslængde princippet i LL § 2. Dette vil blive set nærmere på i den skatteretslige behandling af kapitalejerlån.

2.4 Delkonklusion

Den gældende selskabslov regulerer kapitalejerlån gennem bl.a. ledelsens pligter i SL §§ 115-118 og at selskabet ikke må disponere således, at dette giver en utilbørlig fordel til en kapitalejer eller andre jf. SL § 127. Det er ledelsens ansvar, at sikre, at selskabet har et forsvarligt

kapitalberedskab, som både kan dække nuværende og kommende forpligtelser. Et lån vil derfor ikke kunne ydes, hvis der ikke er forsvarligt kapitalberedskab. I SL §§ 108 og 127 betragtes selskabet som interessesubjekt, hvor der kan være en forskel mellem kapitalejernes interesse og selskabets egeninteresse. Hvis et lån er i selskabets egeninteresse, skal det sikres at lånet er i overensstemmelse med kapitalejernes kollektive interesse, og det skal være i overensstemmelse med kreditorsinteresse. Hvis et lån lever op til disse krav, vil det være lovligt selskabsretligt.

3. Skatterettens behandling af kapitalejerlån

I afsnittet vil der blive set nærmere på den nuværende skattemæssige behandling af kapitalejerlån. Lånene bliver i forhold til fysiske personer primært reguleret af LL § 16 E, hvor det for juridiske personer særligt bliver reguleret gennem Skattekontrolloven, og de generelle regler om transfer pricing. Det er altså værd at bemærke, at der på trods af at der ikke direkte stilles krav til at lånene skal være foretaget på markedsvilkår selskabsretligt, gælder reglerne fortsat for transfer pricing, og dermed at det skal dokumenteres, at disse er sket på baggrund af armslængdeprincippet i LL § 2, og dermed på markedsvilkår. Hvordan og i hvilke tilfælde selskaberne er forpligt til at dokumentere, dette vil blive yderligere gennemgået i afsnittet.

3.1 Ligningslovens § 16 E

Ligningslovens § 16 E dækker situationer, hvor et selskab omfattes af SEL § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2, direkte eller indirekte yder lån til en fysisk person, der har en særlig tilknytning til selskabet, som defineret i ligningslovens § 2. Vurderingen af hvornår loven finder anvendelse, afhænger dermed af låntageren og långiveren.

3.1.1 Personkredsen

Långiver

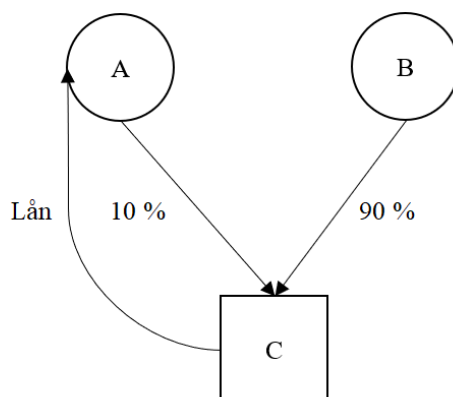
Långiveren dækker over selskaber omfattes af SEL § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2, og tilsvarende udenlandske selskaber. Før et selskab er omfattet, skal selskabet være et indregistreret aktieselskab, anpartsselskab eller andre selskabsformer, hvor ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser. Det betyder dermed, at hvis et udenlandsselskab har samme struktur som efter SEL § 1, stk. nr. 2, vil selskabet også være omfattet, hvis selskabet yderlån til en kapitalejer i Danmark.

Låntager

Låntageren omfatter personer, som har en tilknytning til selskabet, som defineret i LL § 2. Det skal derfor vurderes, om en person har direkte eller indirekte bestemmende indflydelse over selskabet. Bestemmende indflydelse er i LL § 2, stk. 2 defineret således:

Ved bestemmende indflydelse forstås ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder, således at der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne.

I denne vurdering skal medregnes aktier og stemmerettigheder, som ejes af koncernforbundne selskaber, samt personlige aktionærer og deres nærtstående. For de nærtstående skal inkluderes ægtefælle, forældre, bedsteforældre, børn, børnebørn og deres ægtefæller eller dødsboer efter disse personer. Dermed vil et lån være omfattet, hvis følgende var gældende

Figur 1: Lån fra selskab til kapitalejer

I dette tilfælde hvis B er A's barnebarns ægtefælle, vil lånet være omfattet af LL § 2 og dermed LL § 16 E, og lånet ville derfor som udgangspunkt skulle beskattes, med mindre der er tale om en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

Det er også værd at bemærke, at personkredsen i den tidligere SL § 210, ikke er den samme som i LL § 2. Lånet ville derfor ud fra den tidligere selskabsloven være ulovligt, hvis betingelserne ikke var opfyldt, men hvis det antages at B ikke havde nogen ejerandel i eksemplet ovenfor, ville der ikke ske beskatning hos A, da A ikke har bestemmende indflydelse.

Hvis selskabets ejere har indgået en aftale om fælles bestemmende indflydelse, ville disse også være en del af personkredsen jf. LL § 2, stk. 2. Dermed vil man også kunne være omfattet, på trods af man ikke har bestemmende indflydelse alene, eller kombineret med nærtstående. Hvis

et selskab har 10 kapital ejere, som i øvrigt er uafhængige, hver direkte eller indirekte besidder 10% af kapitalandelene og stemmerne, anses disse for at have fælles bestemmende indflydelse, hvis der foreligger en aftale herom. Det er dog yderst sjældent, at en sådan aftale foreligger, og en normal ejer aftale mellem ejerne vil ikke være nok til at betyde de har fælles bestemmende indflydelse (Kruhl & Sørensen, 2014, p. 116).

Lån til juridiske personer kan i visse tilfælde også være omfattet af reglerne i LL § 16 E, hvis de er skattemæssige transparente, f.eks. interessentskaber, kommanditselskaber og partnerselskaber. Dette skyldes at lånet vil skulle ses igennem det skattetransparente selskab. Derfor hvis et kapital selskab yder et lån, til et skattemæssigt transparent selskab, hvor personen har bestemmende indflydelse i kapital selskabet, samtidigt med personen er selskabsdeltager i det skattemæssige transparente selskab, vil den del af lånet som svare til personens ejerandel, betragtes som om det er ydet til personen selv (Kruhl & Sørensen, 2014, p. 114).

3.1.2 Dispositioner

Bestemmelsen omfatter tilfælde, hvor et selskab yder direkte eller indirekte lån, til en låntager gennemgået i tidligere afsnit. Dog finder bestemmelsen også anvendelse i tilfælde, hvor selskabet stiller sikkerhed og midler til rådighed. Der vil derfor som udgangspunkt være tale om en pengefordring (Kruhl & Sørensen, 2014, p. 118). Dermed sagt hvis et selskab udlåner andet en penge, vil beskatningen ikke skulle ske på baggrund af LL § 16 E.

Et lån kan være ydet i flere former, og der er ikke tvivl omkring, at et lån direkte udbetalt til kapitalejer vil være omfattet, medmindre der er tale om en sædvandlig forretningsmæssig disposition eller en fejleksponering. Eksempler omfattet er gennemgået nedenfor.

Private udlæg

Hvis selskabet laver udlæg for kapitalejeren og på den måde fungerer som en kassekredit, vil dette forhold være omfattet, og beløbende vil skulle beskattes. I tilfælde af at kapitalejeren er ansat i selskabet, og der foreligger en gyldig skriftlig aftale, vil der dog ikke ske beskatning efter LL § 16 E (Kruhl & Sørensen, 2014, p. 118).

Køb og salg af aktiver

I tilfælde ved køb og salg af aktiver mellem en kapitalejer og selskabet, vil der som udgangspunkt ikke ske beskatning efter LL § 16 E, også selvom tingene er købt eller solgt til overpris. Hvis kapitalejer køber noget af selskabet på kredit, vil dette forhold dog være omfattet. Det gælder dog igen, at der ikke vil ske beskatning, hvis der er tale om en sædvanlig forretningsmæssig disposition (Kruhl & Sørensen, 2014, p. 119).

Mellemregning

Hvis selskabet og kapitalejer har en mellemregning, vil transaktionerne betalt til kapitalejer ikke være omfattet, så længe selskabet har et samlet skyldigt beløb til ejeren. Hvis en transaktionen resulterer i, at mellemregningen bliver til at tilgodehavende i selskabets favør, vil der ske beskatning af beløbet, som får det skyldige til at blive et tilgodehavende, samt transaktioner der øger tilgodehavendet.

I tilfældet med mellemregningen vil det også kunne resultere i dobbeltbeskatning, da der vil ske beskatning hver gang beløbet hæves, også på trods af beløbet har været tilbage betalt. Dette er en konsekvens af, at det klart fremgår af lovbemærkningerne at tilbagebetaling ikke vil føre til nedsættelse af det skattepligtige beløb (Kruhl & Sørensen, 2014, p. 119).

Sikkerhedsstillelser er ligestillet med lån jf. LL § 16 E, også skal dermed også ses som en hævning uden tilbagebetalings pligt. Dette er på trods af der ikke sker en reel hævning, og dermed at sikkerhedsstillelsen kun vil give bedre kreditvilkår. Det fremgår af lovbemærkningerne, at beskatningen skal svare til den pålydende værdi af sikkerhedsstillelsen, og at beskatningen skal finde sted i det øjeblik, hvor selskabet stiller sikkerheden (Kruhl & Sørensen, 2014, p. 120). For at illustrere se nedenstående eksempel.

Et ApS stiller sikkerhed overfor ejerens realkreditlån på 1.500.000 kr. Ejeren ønsker at få bedre låne vilkår, og får sit selskab til at stille sikkerhed for 1.000.000 kr. i selskabets midler. Den skattemæssige konsekvens af dette, vil være at værdien af sikkerhedsstillelsen på 1.000.000 kr. vil skulle anses for at være en hævning uden tilbagebetalingspligt, og dermed at betragte som udbytte. Derfor vil ejeren skulle betale en personlig skat på ca. 42 % af beløbet og dermed ca. 420.000 kr. Dette kunne være midler, som ejeren ikke havde privat, så for at dække udgiften må ejeren udbetale udbytte fra selskabet, på ca. 725.000 kr. for at have 420.000 kr. udbetalt til at dække udgiften. Ejeren ender derfor med at blive dobbeltbeskattet.

Reglerne vil også kunne finde anvendelse i tilfælde af en eventuel omstrukturering af en personlig virksomhed til et selskab, hvis den personlig ejede virksomhed har stillet sikkerhed for ejerens personlige lån, hvilket er helt lovligt. Når den personlig ejede virksomhed bliver omdannet til et selskab, og sikkerheden har fulgt med, vil denne sikkerhedsstillelse være omfattet (Kruhl & Sørensen, 2014, p. 122). Det vil også kunne ske, i forbindelse med stiftelsen af et holdingselskab mellem kapitalejeren og driftsselskabet. Hvis kapitalejeren har stillet sikkerhed i banken i aktierne, som personen ejer i driftsselskabet, vil der efter omlæggelsen være et ekstra lag, og derfor vil sikkerhedsstillelsen være omfattet af LL § 16 E, hvis man ikke

har været opmærksom på, at sikkerhedsstillelsen skal bortfalde eller flyttes op til det er aktierne i holdingselskabet.

Den sidste del er at stille midler til rådighed. Formuleringen er meget bred og betragtes derfor som et opsamlingsbegreb. Det skal dog vedrører penge dispositioner, som tidligere blev slået fast. Eksempler på at stille midler til rådighed kunne bl.a. være, hvis selskabet yder et usædvanligt stort depositum til kapitalejer, eller formegentligt udsædvandlige forudbetalinger fra selskabet for varer eller ydelser købt af kapitalejerne (Kruhl & Sørensen, 2014, p. 124).

3.1.3 Dispositioner undtaget

Flere dispositioner er undtaget af LL § 16 E, herunder lovlig selvfinansiering. Selvfinansiering er uden for projektets omfang og vil derfor ikke bliver yderligere gennemgået i afsnittet nedenfor. Undtaget dispositioner gennemgået nedenfor omfatter derfor sædvanlige forretningsmæssig dispositioner, sædvanlige lån fra pengeinstitutter, delvist indbetalt selskabskapital og fejlekspeditioner.

Sædvanlig forretningsmæssig disposition

Før en disposition vil kunne betragtes som sædvanlig forretningsmæssig disposition, skal dispositionen være af sådan en karakter, at selskabet ville foretage transaktionen med en uafhængig tredjemand. Lån som er opstået i forbindelse med kapitalejerens almindelige samhandel med selskabet på sædvanlige kreditvilkår, vil ikke skulle beskattes, hvis selskabet allerede løbende yder kredit som led i andre tilsvarende dispositioner på samme vilkår med uafhængige tredjemænd . Det skal dog bemærkes, at blot fordi en transaktion er bogført på mellemregningskontoen, skal der fortsat tages en konkret vurdering af hvert enkelt lån (C.B.3.5.3.3 Aktionærlån, 2025).

Hvis lånet derimod opstår gennem en enkeltstående disposition, som selskabet ikke tidligere har indgået med uafhængige tredjemænd, vil en konkret vurdering skulle foretages, af hvorvidt selskabet ville have indgået en tilsvarende disposition med en uafhængig tredjemand. Hvis selskabet f.eks. sælger en fast ejendom til kapitalejeren, og i forbindelse hermed yder lån gennem et sælgerpantebrev, vil det ikke være en betingelse, at selskabet at lavet lignende transaktioner før til en uafhængig tredjemand. Det skal derimod vurderes, om det er sædvanligt at yde et sælgerpantebrev i en lignende type transaktion. Som tidligere beskrevet skal et lån være ydet i selskabets interesse, og derfor vil det skulle dokumenteres, at selskabet ville have ydet et tilsvarende sælgerpantebrev i forbindelse med et salg til en uafhængig tredjemand, og der er optaget maksimal ekstern finansiering (C.B.3.5.3.3 Aktionærlån, 2025).

Lån ydet i forbindelse med selskabet sælger driftsaktiver eller omsætningsaktiver til kapitalejeren, vil som udgangspunkt være omfattet og dermed udløse beskatning, dog afhænger det igen af, om det er transaktioner, som selskabet sædvanligvis har med uafhængige tredjemænd. Derudover er selskabets formueforhold, forretningsmuligheder eller låntagerens privatøkonomiske forhold ikke afgørende, for om en disposition er en sædvanlig forretningsmæssig disposition (C.B.3.5.3.3 Aktionærlån, 2025).

Direkte lån i form af en transaktion uden modydelse, er ikke omfattet af undtagelsen i LL § 16 E, 2.pkt., 1. led. og vil ikke kunne undtages for beskatning, medmindre lånet er ydet fra et pengeinstitut. Dermed sagt en kapitalejer i et pengeinstitut, som modtager et lån fra et pengeinstitut vil være undtages, hvis lånet er sket på sædvanlige vilkår.

Tilgodehavende i forbindelse med manglende indbetaling af selskabskapital vil heller ikke være omfattet af LL § 16 E. Det skyldes at lånet, som opstår i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i et aktie eller anpartsselskab, vil kunne sidestilles med tilfælde hvor kapitalejeren køber et aktiv fra selskabet. Dermed vil der ikke ske beskatning i tilfælde, hvor der kun er foretaget en delvis indbetaling af kapitalen, hvis den konkrete aktieudstedelse sker på sædvanlige vilkår (Kruhl & Sørensen, 2014, p. 127).

Fejlekspedition

Hvis det er foretaget en fejlekspedition, som f.eks. penge, der er overført ved en fejl, vil tilbagebetalingen ophæve beskatningen. Dette er også gældende, hvis personen får tilladelse til omgørelse gennem SFL § 29 (C.B.3.5.3.3 Aktionærlån, 2025).

Skatteministeren udtrykte i forbindelse med L 199A 2011/12 i et svar til BDO, at adgangen til at rette fejl eller søge om omgørelse følger de almindelige regler. Skatteministeren giver også et direkte eksempel på en ren fejlekspedition, hvor fejlen vil kunne rettes uden at søge om omgørelse, hvilket vil være, hvis et selskab betaler en hovedaktionærs regning ved en fejl. Hvis der ikke er tale om en ren fejl, vil der skulle søge om omgørelse. Det er et krav for der kan ske omgørelse, at dispositionen utvivlsomt har haft utilsigtede skattemæssige virkninger, der er væsentlige. Det er derudover anført i bemærkningerne til lovforslaget at de skattemæssige konsekvenser ved at kapitalejerlån, må være forventelige og være forudset på dispositions tidspunktet, der skal dog altid ske en konkret vurdering (Kruhl & Sørensen, 2014, p. 128).

De seneste afgørelser i Skatterådet SKM2025.64.SR og SKM2025.65, tager udgangspunkt i to Højesteretsdomme, som er afgørende for, hvorvidt en genoptagelse kan foretages eller ej. I forbindelse med SKM2013.248.HR ønskede et selskab at foretage en skattepligtig fusion, men

i stedet blev der foretaget en skattefri fusion, med henvisning til at der var tale om en revisorfejl. Højesteret vurderede at valget af en skattefri fusion ikke havde karakter af fejl, da valget var i overensstemmelse med selskabets beslutning. Den anden Højesteretsdom var SKM-2016.165.HR her ønskede et selskab, at skatteansættelsen for 2009 blev genoptaget, med henblik på selskabet skulle beskattes efter tonnageskatteloven i stedet for selskabsskatteloven, med henvisning til der var tale om en revisorfejl. Her fandt Højesteret at valget af selskabsskattelovens regler var en fejl, og det var utvivlsomt ikke selskabets hensigt og at revisor begik en klar fejl. Det er derfor afgørende om skatteyder blot efterfølgende fortryder valget eller om skatteydere utvivlsomme hensigt ikke blev realiseret på baggrund af en klar fejl.

3.1.4 Ændret retspraksis samt kommende ændringer

Ændret retspraksis

Personkredsen samt anvendelses mulighederne har længe været begrænset til personkredsen omtalt i LL § 2, i forhold til de nærtstående. I forbindelse med SKM2020.180.SR blev der afgivet et bindende svar, som bekræftede at et anpartsselskab kunne yde lån til eneanpartshaverens bror uden LL § 16 E ville finde anvendelse. Der har derfor været enighed om at disse lån vil kunne ydes, så længe låntager ikke var omfattet af de nærtstående parter yderligere defineret.

Det er dog efterfølgende blevet efterprøvet i forhold til personkredsen i forbindelse med indirekte lån. I Højesterets dom i SKM2023.273.HR, som valgte at stadfæste dommen fra Østre Landsret i SKM2022.368.ØLR, drejede sagen sig om et udlån til kapitalejerens kæreste, som ikke var samlevende på låne tidspunktet. I sagen kom Højesteret og Østre Landsret frem til at lånet alene var ydet på baggrund af kapitalejerens personlige relation til kærsten, og dermed alene ydet på baggrund af aktionærinteresse. Derfor anså de at lånet skulle betragtes som om det har passeret kapitalejerens økonomi og skulle derfor beskattes som udbytte hos kapitalejeren. Der blev derudover også henvist til at der i forarbejderne til loven, ikke er oplyst en udtømmende liste, men blot eksempler på nærtstående.

Efterfølgende har Skatterådet afgivet bindende svar som omhandler lån til søskende. Hvor Skattestyrelsen henviste til at Skatterådet afgørelse i SKM2020.180.SR måtte ses som at være underkendt med Højesterets dom i SKM2023.273.HR. I begge de bindende svar SKM2024.15.SR og SKM.2024.14.SR, kom de dermed frem til at lånet skulle betragtes som om det havde passeret kapitalejerens økonomi, da lånet har været ydet på baggrund af deres relation. Derfor skulle kapitalejeren beskattes som udbytte.

Det må derfor anses som om personkredsen er blevet betydeligt udvidet da et indirekte lån, hvor lånet ikke direkte er ydet til kapitalejeren, men til én nærtstående til personen, også er omfattet af begrebet nærtstående, på trods af de ikke positivt er nævnt i LL § 2. Dette er dermed en ændring af retspraksis, der mangler dog endegyldigt bekræftelse på, hvorvidt andre en kæreste og søskende kan være omfattet. Som udgangspunkt må det dog antages at personkredsen kan være betydeligt bredere, da der i afgørelsen bliver lagt vægt på at lånene har været ydet på baggrund af kapitalejerens personlige interesse (EY Danmark, 2025).

Forslået lovændring

I forbindelse med aftalen om Iværksætterpakken fra juni 2024, har et af fokuspunkterne været *Bedre adgang til kapital og lempet beskatning*. Formålet er hovedsagligt at styrke markedet for risikovillig kapital til danske virksomheder. Særligt interessant for kapitalejerlån, er at man vil lempe beskatningen af kapitalejerlån. Dette skal gøres således at der ikke skal ske beskatning flere gange hvis et lån tilbagebetales og derefter hæves igen, og dermed vil man undgå den dobbeltbeskatning, som har fundet sted i flere tilfælde. Initiativet skal have virkning fra og med 1. januar 2026 (Iværksætterpakken, 2024, pp. 2-3).

Lovforslaget L 171 blev fremstillet for folketetinget den 19. marts 2025 og indebærer bl.a. at den nuværende LL § 16 E, stk. 2, ophæves og i stedet indsættes

Stk. 2. Sker der tilbagebetaling af et lån m.v., som beskattes som følge af stk. 1, anses det tilbagebetalte beløb i skattemæssig henseende for at udgøre et rentefrit lån på anfordringsvilkår til det modtagende selskab m.v.

Kapitalejerlån vil hvis loven bliver vedtaget, ikke betragtes som om lånet bliver betalt tilbage, men blive opfattet som et nyt rentefrit lån på anfordringsvilkår, altså et lån som til enhver tid kan opsiges af långiver. Yderligere stiller den forslåede stk. 3 krav til, at selskabet skal udarbejde en skattemæssig mellemregningskonto med hver fysisk person omfattet af stk. 1. Mellemregningskontoen vil skulle etableres ved første tilbagebetaling omfattet af stk. 2. Derudover vil reglerne i stk. 2 og 3 kun finde anvendelse på tilbagebetalinger af lån, som er ydet efter 1. januar 2026 eller senere jf. stk. 4. Slutteligt kan skatteministeren fastsætte nærmere regler for førelsen af den skattemæssige mellemregning jf. stk. 5.

For at illustrere betydningen, se eksemplet nedenfor.

Skattemæssig mellemregnings konto			Gældende regler	
Dato	Beløb	Saldo		
01-01-2026	500.000	500.000	Skattepligige hævnings	7
31-01-2026	-500.000	0	Samlet beløb	3.500.000
01-02-2026	500.000	500.000		
28-02-2026	-500.000	0	ca 42% skat	1.470.000
01-03-2026	500.000	500.000		
31-03-2026	-500.000	0		
01-04-2026	500.000	500.000	Forslået ændring	
30-04-2026	-500.000	0		
01-05-2026	500.000	500.000	Skattepligige hævnings	1
31-05-2026	-500.000	0	Samlet beløb	500.000
01-06-2026	500.000	500.000		
30-06-2026	-500.000	0	ca 42% skat	210.000

Figur 2: Skattemæssig betydning af ændring

I eksemplet ovenfor har en kapitalejer udbetalt et kapitalejerlån på 500.000 omfattet af LL § 16 stk. 1. Den første hævnings er foretaget den 1. januar 2026, og samme dag bliver lånet betalt tilbage. Kapitalejeren foretager i alt 7 hævnings, over de næste 6 måneder på samme beløb, og efterfølgende tilbagebetaler beløbet i slutningen af måneden. Kapitalejeren vil ud fra de gældende regler skulle beskattes af alle 7 hævnings som resulterer i en skattemæssig udgift på ca. 1.470.000 kr. Hvis den forslåede ændring bliver vedtaget, vil der kun ske beskatning af den første hævnings, dermed en skattemæssig udgift på ca. 210.000 kr. Det vil være en betydelig ændring, og dermed også samlet set vil sikre at kapitalejere ikke får en dobbelt straf.

3.2 Transfer Pricing – Principper og anvendelse

Transfer pricing er helt generelt en metode, der anvendes til at fastsætte priserne på transaktioner, som foretages mellem koncernselskaber, og andre med bestemmende indflydelse. Selve formålet er at sikre, at transaktionerne er foretaget efter armslængdeprincippet. Transfer pricing dokumentation er særligt vigtigt i forbindelse med multinationale koncerner, for at sikre at resultatet ikke blot bliver flyttet til et land med lavere skat. Fokusset i projektet er på lån mellem danske selskaber og fysiske personer, derfor vil kravet til transfer pricing dokumentation også være mindre omfattende. Der er dog en række betingelser samt vigtige betragtninger, som fortsat er relevante for kapitalejerlån i relation til transfer pricing.

Hovedreglen for transfer pricing dokumentationen er, at den skattepligtige skal udarbejde og dokumentere skriftligt dokumentation, som danner grundlag for vurderingen af, om priser og vilkår i forbindelse med en kontrollerende transaktion, er fastsat i forhold til hvad der ville kunne have været opnået mellem uafhængige parter, jf. SKL § 39. Der er dog en række undtagelser, som betyder at specielt virksomheder i SMV segmentet er undtaget for de fleste indberetnings krav, hvilket også gælder nationale koncerner.

En af undtagelserne er SMV-undtagelsen, som fremgår af SKL § 40, hvilket dikterer at mindre koncerner som;

- Har mindre end 250 beskæftigede og enten,
- Samlet balancesum på under 125 mio. kr.
- Samlet årlig omsætning på under 250 mio. kr. koncerner.

Vil være undtaget for flere af dokumentationsbetingelserne, dog skal kontrollerede transaktioner med selskaber uden for EU/EØS eller andre ikke-overenskomstlande fortsat altid skriftligt dokumenteres. Der skal også fortsat oplyses om transaktioner med fysiske personer. Det gælder derudover også, at det kun er grænseoverskridende transaktioner, som skal dokumenteres. Det vil sige at transaktioner mellem danske virksomheder ikke skal medtages i transfer pricing dokumentationen, såfremt at virksomhederne beskattes på det samme grundlag jf. SKL § 39, stk. 1. Til sidst gælder det også, at transaktioner som er enkeltstående og af uvæsentligt omfang heller ikke skal dokumenteres, men der skal dog stadig oplyses om transaktionstypen, som den tilhører, jf. SKL § 39, stk. 2.

Undtagelses for dokumentationspligt kunne måske give anledning til at tro, dette vil give frit lejde til at foretage kontrollerende transaktioner, som ikke er foretaget på arms-længdeprincippet. Dette er dog ikke tilfældet, transaktionerne skal fortsat foretages på markedsvilkår, og skattemyndighederne vil stadig have mulighed for at kontrollere, at der er dokumentation for en ikke-dokumentationspligtig transaktion, og denne er foretaget i overensstemmelse med arms-længdeprincippet. Det vil altså sige at selvom at selskabsloven ikke direkte stiller krav om markedsvilkår, vil dette stadig være gældende gennem reguleringen i Skattekontrolloven. Det er dog værd at bemærke, at et lån ikke på samme vis vil blive stemplet som ulovligt, hvis dokumentationen ikke er tilstrækkelig, og dermed vil kravende til den højere rente på lånet, samt hurtige tilbagebetalingsfrist heller ikke finde sted, på samme vis som før. Hvis skattemyndighederne vurderer at et lån ikke er på markedsvilkår, vil konsekvensen være en mulig bøde til selskabet, samt en korrigerende af lånets vilkår til markedsvilkår.

3.3 Delkonklusion

Skatteretligt er kapitalejerlån for beskatning af fysiske personer primært reguleret efter LL § 16 E. Hensigten er at regulere tilfælde, hvor et selskab omfattet af SEL § 1, stk. 1 nr. 1 eller 2 indirekte eller direkte stiller midler til rådighed for en fysisk person omfattet af LL § 2. Dispositionerne omfattet inkluderer direkte lån, sikkerhedsstillelser eller udlæg, hvor selskabet giver kredit, såfremt dette ikke er en sædvanlig forretningsmæssig disposition. Direkte lån vil

dog aldrig være omfattet af undtagelsen, medmindre der er tale om selskabet er en bank. Hvis der er blevet foretaget en fejlekspedition, er det særligt relevant om hensigten ikke er blevet realiseret på baggrund af en fejl eller om der blot er foretaget en fejl der senere er blevet fortrudt, hvis sidst nævnte er tilfældet, vil fejlen ikke kunne omgøres uden konsekvenser. Retspraksis for anvendelses området af LL § 16 E er i 2024 blevet ændret, hvilket betyder at lån til en kærester eller søskende nu også er omfattet. Dette skyldes at relationen til hovedaktionæren er alt afgørende, og dermed anses lånet for at have passeret hovedaktionærens økonomi. I forbindelse med Iværksætterpakken er der blevet forslået at ændre LL § 16 E, så dobbeltbeskatning fra 2026 ikke længere vil kunne finde sted. Der er også krav om at transaktioner mellem selskaber og personer omfattet af LL § 2, skal være på armslængdevilkår jf. transfer pricing principperne, dette er vigtigt at dokumentere også selvom der ikke er dokumentationspligt.

4. Problematikker samt muligheder

De tidligere regler i selskabslovens §§ 210 – 212, stillede en række betingelser som betød, man skulle være meget påpasselig med at yde lån til kapitalejere eller ledelsesmedlemmer. Det er vigtigt fortsat at være opmærksom og påpasselig efter ændringerne, da de skattemæssige regler ikke er ændret, udover retspraksis at viser personkredsen faktisk er blevet udvidet. Problematikker og nye muligheder kan inddeles i to grupper, de 'branding' relaterede konsekvenser og de lovmæssige konsekvenser.

Branding relaterede konsekvenser

I forbindelse med vedtagelsen af loven, har flere overskrifter været at kapitalejerlån nu er lovlige, den 19. december skriver PwC at "Selskabslovens regler om kapitalejerlån ophæves" (PwC, 2024), Bech-Bruun skriver "Regler om kapitalejerlån og rapporteringskrav ophæves" (Bech-Bruun, 2024) og Dansk Revision skriver "Ændringer i selskabsloven betyder lovlige kapitalejerlån og et ApS til 20.000 kr." (Dansk Revision, 2025). Alle artiklerne på nær Bech-Bruun påpeger fortsat at skattereglerne er uændret, og derfor skal man stadig være meget opmærksom. Det er dog vigtigt ikke at undervurdere betydningen af overskrifter og ikke mindst hvordan ændringen vil blive omtalt i daglig dagen på baggrund af dette. Dette er noget, som især vil kunne have betydning for de små og mellemstore virksomheder, særligt i tilfælde af selskaber hvor ledelsen udelukkende består af én hovedaktionær, som har mulighed for at tegne selskabet. Dermed vil det som udgangspunkt være anpartsselskaberne, der er mest udsat for de branding relaterede konsekvenser.

De små og mellemstore virksomheder kan derfor utvivlsomt ende med at blive en faldgrube, for ophævelsen og branding heraf. Ophævelsen kommer også inden den foreslåede ændring af LL § 16 E, som vil sikre der ikke sker dobbelt beskatning. Disse regler vil dog først have effekt fra den 1. januar 2026, og dermed bliver 2025 et år, som kan resultere i flere kapitalejerlån, samtidigt med at lempelsen skattemæssigt først kommer et år senere og desuden kun kommer til at gælde lån lavet efter 1. januar 2026.

Lovmæssige konsekvenser

Den primære hensigt med lempelsen kommer på baggrund af regeringens 2030-plan, hvor regeringen har forpligtet sig til løbende at forholde sig til hvilke opgaver statsadministrationen skal varetage jf. bemærkninger til lovforslaget L 72 5. november 2024. Dermed ligger der i hensigten et mål om afbureaukratisering af den offentlige sektor. Fremadrettet skal der nu primært foretages en forretningsmæssig vurdering af lånet til en kapitalejer. Dette giver ikke ledelsen samt kapitalejerne frie muligheder, da der stadig er nogle generelle kriterier, som skal overholdes bl.a. at selskabets egeninteresse skal være i fokus, samt kravet om at transaktioner med interesseforbundene skal være foretaget i forhold til armslængdeprincippet.

Konsekvenser samt mulighederne der følger, vil derfor hovedsageligt opstå på baggrund af en øget fleksibilitet, hvor der er muligheder for at træffe hurtigere beslutninger, og eksekvere på opstået muligheder. Samt mere lempelige vilkår i forhold til konsekvenserne, da et lån ikke vil blive tillagt høje renter, samt krav om hurtig tilbagebetaling. Det må dog være forventeligt, at der vil være et øget fokus på, at ledelsen handler i selskabets egeninteresse, da betingelserne i den tidligere SL § 210 nu ikke længere er regulerende.

De lovmæssige muligheder samt eventuelle konsekvenser vil derfor bygge meget på den øgede fleksibilitet, samt mindre restriktive krav. Derfor er det interessant at se yderligere på, hvilken betydning det vil have særligt for:

- Kapitalejerlån til selskaber uden bestemmende indflydelse
- Kapitalejerlån til fysiske personer uden bestemmende indflydelse

Lån til både selskaber samt fysiske personer uden bestemmende indflydelse vil være, der hvor den største forskel vil være at finde. Det skyldes bl.a. at disse ikke har været omfattet af undtagelsen i den tidligere SL § 211, omkring lån til moderselskaber, og derfor vil det være her, hvor den største forskel vil være. Hvilken præcis betydning, samt hvilke ting der skal være et øget fokus på, vil blive gennemgået i de efterfølgende afsnit.

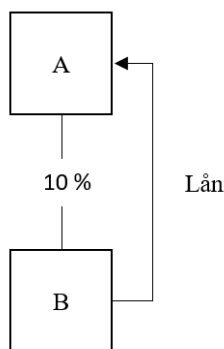
5. Kapitalejerlån mellem selskaber

I afsnittet vil der blive set nærmere på betydningen af lovændring for kapitalejerlån mellem selskaber. I sidste afsnit var et af områderne som blev identificeret, kapitalejerlån til selskabet uden bestemmende indflydelse, disse var efter de tidligere bestemmelser omfattet af de restriktive krav. Det er derfor særligt interessant at se nærmere på hvordan et kapitalejerlån ville skulle udfærdiges før og efter ændringerne, samt hvordan dette kan have eventuelle strategiske betydninger.

5.1 Kapitalejerlån uden bestemmende indflydelse

Lån til kapitalejere uden bestemmende indflydelse var tidligere også reguleret af den tidligere SL § 210, og dermed har ophævelsen betydet en lempelse af kravene. Derfor har der selvom lånet har foregået mellem selskaber, stadig været krav til at lånet udføres efter forskrifterne i selskabsloven. For at fremhæve betydningen af ændringen samt hvilke årsager, der kunne danne grund for et kapitalejerlån til en kapitalejer uden bestemmende indflydelse, vil afsnittet bygge på nedenstående scenarie.

Selskabet A ejer 10 % af selskabet B, som er en større driftsvirksomhed med betydelig kapital og likviditet. A har brug for kapital for at kunne finansiere nye projekter samt investeringer, men ønsker at undgå at optage gæld fra ekstern långivere.

Figur 3: Lån til kapitalejer (selskaber)

Før ændringen

Hvis A ønskede at låne pengene hos selskabet B, skal det først sikres at lånet er i overensstemmelse med SL § 210, derfor skal lånet kunne rummes indenfor selskabets frie reserver, ydes på markedsvilkår, godkendes af generalforsamlingen og først ydes efter selskabets første regnskabsår. SL § 210 finder dog ikke anvendelse, hvis et transaktionen er som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition jf. SL § 212. Hvis selskab B ikke typisk

har indgået aftaler om lån med en uafhængig tredjemand, vil lånet formentligt ikke kunne betragtes som en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

Før lånet kan ydes, skal selskabet derfor sikre, at dette kan rummes indenfor selskabsfrie reserver. Da selskab B har en betydelig kapital, samt likviditet må det vurderes at dette er gældende. Det er særligt kravet om at lånet skal ydes på markedsvilkår som gør processen omfattende. Før lånet kan ydes på markedsvilkår, vil der skulle laves en kreditvurdering af B, for så ud fra denne kreditvurdering at fastsætte vilkårene i låne aftalen. Det er særligt her hvor der kan opstå problemer, da hvis det ikke kan tilstrækkeligt dokumenteres, at lånet er ydet på markedsvilkår vil lånet blive betragtet som ulovligt. Disse konsekvenser vil betyde et krav om hurtig tilbage betaling, samt en høj rente på lånet.

Problematikken i er lånet først skal godkendes af generalforsamlingen, samt at lån ikke måtte foretages i selskabets første regnskabsår, er af mindre omfattende karakter, men er fortsat noget, som gjorde at processen blev mere besværlig. Hvis kriterierne er opfyldt, vil lånet kunne ydes til A, hvor selskabet har muligheder for at anvende midlerne til yderligere investeringer.

Efter ændringen

Hvis A ønsker at låne penge hos B efter ændringen, vil processen generelt være mere fleksibel og mindre rigid. Det er vigtigt at påpege, at reglerne som der bliver lagt fokus på med de nuværende regler, også var gældende på daværende tidspunkt. Det skyldes at flere af elementerne i den tidligere SL § 210, byggede på principper fra andre paragraffer i selskabsloven, ligningsloven og ikke mindste skattekontrolløven. Før lånet kan gives, skal der sikres at der er tilstrækkelig kapitalberedskab jf. SL § 115-118, samt at der er tale om en disposition der er i selskabets egeninteresse. Til sidst skal transaktionen være foretaget på baggrund af armslængdeprincippet.

Da B har tilstrækkeligt kapital beredskab, står dette ikke til hindre for, at lånet kan foretages og derfor skal det sikres, at lånet i øvrigt er i selskabets egeninteresse. Dermed skal lånet være i

- Overensstemmelse med kapitalejernes kollektive interesse, og i
- overensstemmelse med kreditorsinteresse.

Fordi der er tale om et lån til én kapitalejer, vil der givet vis blive rejst tvivl ved om, lånet kan stride imod kapitalejernes kollektive interesse, derfor vil B skulle have tilladelse fra samtlige kapitalejere for at sikre gyldigheden af aftalen. Denne tilladelse bør indhentes skriftligt, så denne kan dokumenteres efterfølgende. Det må derudover vurderes, at lånet ikke vil stride imod

kreditorsinteresse, da selskabet har tilstrækkeligt kapitalberedskab til fortsat at kunne opretholde sine forpligtelser.

Sidste element baserer sig primært på, at aftalen skal være indgået med udgangspunkt i armslængdeprincippet. Dermed vil lånet fortsat skulle være på markedsvilkår. Derfor skal der foretages en kreditvurdering af A, som skal sikre at vilkårene i lånet ville svare til, hvad der kunne være opnået med en uafhængig tredjemand. Det er her relevant at være opmærksom på at markedsniveauet, formentligt ikke vil være en fast rente sats og nogle bestemte vilkår, og vil være et spænd. Hvis lånet lever op til ovenstående kriterier vil lånet kunne ydes.

Forskellene på før og efter kommer muligvis ikke til at fremstå helt klart, da mange af de samme foranstaltninger skal foretages. Derfor vil den primære forskel være, at lånet ikke vil skulle godkendes af generalforsamlingen. Det er dog vigtigt at se på at der er en væsentlig forskel i forhold til konsekvenserne. Hvis et lån på daværende tidspunkt ikke levede op til betingelserne, ville der være krav om hurtig tilbage betalingen med tillæg af høje renter. Ledelsen vil fortsat kunne ifalde ansvar, for ikke at disponere i selskabets egeninteresse, men lånet vil ikke blive krævet tilbagebetalt, og renterne vil maksimalt kunne korrigeres til markedsniveau af skattemyndighederne. Andre konsekvenser så som bøder i forbindelse med transfer pricing dokumentation eller ledelses tilsidesættelse af deres ansvar, er fortsat gældende og er dermed ikke ændret.

Så selvom der muligvis ikke er de store foranstaltningsmæssige forskelle, kommer ændringen til at have en betydning. Som gennemgået i et tidligere afsnit, så ønsker regeringen bl.a. gennem iværksætterpakken, at sikre bedre mulig for risikovillig kapital. Ophævelsen af reglerne i selskabsloven, stemmer overens med denne hensigt da dette kan give kapitalejerne mulighed for at investere i nye startups, hurtigere uden de samme bekymringer. Låne dispositionen er også en alternativ mulighed for långiver selskabet at få forrentet sine midler, som muligvis alternativt ville skulle have været udbetalt som udbytte. Generelt kan det derfor åbne op for bedre finansiering, og som vil kunne hjælpe det erhvervslivet i forhold til at gøre Danmark mere konkurrence dygtige.

Første kvartal i 2024 bød kun på 6.800 nyregistrerede virksomheder i Danmark, hvilket var det laveste antal i 9 år (Dansk Erhverv, 2024). Derudover viste en undersøgelse fra 2016, at der ikke havde været skabt nye virksomheder med over 1.000 ansatte i 20 år (Ritzau, 2016). Hvis ophævelsen af reglerne om kapitalejerlån, kan hjælpe med at sikre bedre muligheder for

investeringer i startups, er det noget som kan være med til at vende denne nedadgående kurve. Dermed kan ophævelsen have langt bredere betydning.

5.2 Delkonklusion

Kapitalejerlån mellem selskaber uden bestemmende indflydelse bliver påvirket i det omfang at det bliver nemmere at yde lån som vil kunne anvendes til at geninvestere og udvikle selskabet. Dette er en mulighed for långiver at få forrentet kapital som alternativt vil skulle udbetales som udbytte. Den større effekt af ophævelsen kommer i forbindelse med konsekvenserne, da et lån efter de tidligere regler, som ikke var på markedsvilkår var konsekvenserne hurtig tilbagebetaling og forhøjede renter. Lån skal også i dag være på markedsvilkår, men lånet vil ikke blive stemplet som ulovligt på samme vis. Dette kan være med til at bringe mere risikovillig kapital, hvilket også er et mål med Iværksætterpakken.

6. Kapitalejerlån mellem selskaber og fysiske personer

I afsnittet vil særligt to specifikke områder blive gennemgået. Først er det hvilke branding relaterede konsekvenser ophævelsen vil have samt hvilke konsekvenser dette kan have for den enkelte kapitalejere og ikke mindst de mindre virksomheder. Det andet område vil være bedre mulighed for kapitalejerlån mellem selskaber og fysiske personer uden bestemmende indflydelse. Der vil blive særligt set nærmere på hvordan et kapitalejerlån ville være foretaget før og efter ændringerne, samt hvordan ændringen kan have strategiske betydninger.

6.1 Faldgruber

En faldgrube er defineret som en *fordybningen der er gravet for at dyr eller mennesker skal falde i den* eller i en mere overført betydning *noget der let kan få én til at begå en fejl* (Den Danske Ordbog, 2025). Når der tales om faldgruber i kontekst af ophævelse af reglerne om kapitalejerlån, er det ikke fordi reglerne nødvendigvis er lavet for bevidst at snyde kapitalejerne, men nærmere på baggrund af en manglende viden fra deres side. Brandingen har i forbindelse med ophævelsen i overskrifter været meget orienteret mod at kapitalejerlån nu er lovlige, og langt fra de fleste selskabsejere har en særlig interesse for de juridiske aspekter i forbindelse med selskabsførelsen. Selskabsejerne blandt de små og mellemstore virksomheder, er generelt set et meget foretagsomt folk, med et stort drive for at udvikle deres virksomhed. Det er deres store interesse og det juridiske samt bogføringsmæssige kommer ofte i anden rang. Derfor er det også meget vigtigt, at være bevidst om diskursen der anvendes i forbindelse med ophævelsen, da den har stor betydning for disse selskabsejere.

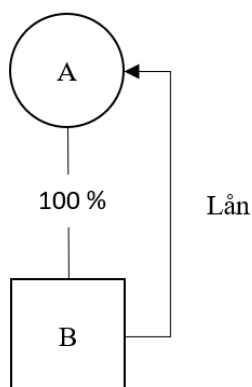
Særligt en type selskaber og ejer form vil formentligt være en af de mest udsatte. I anpartsselskaber er der mulighed for kun at have én direktør og ingen bestyrelse. Derfor vil mange af de mindre anpartsselskaber have en ledelsesstruktur og ejer form hvor hovedaktionæren er den eneste direktør og dermed tegner selskabet alene. Problematikken ligger primært i at hovedaktionæren, som muligvis ikke er særlig juridisk interesseret, har læst overskrifterne om kapitalejerlån nu er lovlige, og derfor har hovedaktionæren nu mulighed for at eksekvere relativt hurtigt, i forhold til at yde at kapitalejerlån.

Når lånet bliver foretaget er der en stor risiko for flere krav ikke bliver overholdt. Når en enekapitalejer og kapitalselskabet indgår aftaler er de kun gyldige hvis de er veldokumenterede jf. SL § 127 stk. 2 og tilsidesættelse af dette krav kan efter sagens natur føre til erstatningsansvar efter SL § 362. Derudover gælder der fortsat en længere række krav i forhold til sikringen af kapitalberedskab i selskabet, aftalen skal være i overensstemmelse med selskabets egeninteresse og ikke mindst vil det formentligt resultere i problemer med transfer pricing og at aftalen skal være foretaget på armslængdeprincippet jf. LL § 2.

Konsekvenserne som er medført af denne diskurs og branding, kan altså være meget omfattende overfor selskaber og ikke mindst kapitalejerne. Hvis tilfældet dermed er ude, er det altså relevant at se hvilke konsekvenser dette kan have.

6.1.1 Skattemæssige konsekvenser

Det vil som nævnt være en enekapitalejer af et anpartsselskab der formentligt vil være mest udsat. Konsekvenser kan være store både for kapitalejeren og selskabet, hvis et lån bliver fejlagtigt foretaget, for bedst muligt at illustrere disse konsekvenser, tages der udgangspunkt i et lån, som ses af figur 4.

Figur 4: Lån til enekapitalejer (fysisk person)

Hvis B vælger at foretage et lån fra B til A, vil det selskabsretligt kunne være lovligt hvis det sikres at lånet er i selskabs egeninteresse samt at lånet er på markedsvilkår. Derudover vil lånet også skulle dokumenteres udførligt før lånet vil være gyldigt. Derfor vil konsekvenserne primært være skattemæssige, såfremt det ellers bliver udført efter kravende i selskabsloven. Dog må det antages der også er en betydelig risiko for at lånet ikke er dokumenteret korrekt, der ikke er foretaget en kredit vurdering mm. og derfor vil A også kunne ende med at ifalde ansvar for tilsidesættelse af bestyrelsen samt direktionens forpligtelser.

Hvis der fokuseres på de skattemæssige konsekvenser, vil lånet skulle betragtes som en hævnning uden tilbagebetalingspligt jf. LL § 16 E. Derfor vil lånet skulle betragtes som udbytte. Hvis A dermed har lånt 1.000.000 fra B vil det udløse en beskatning på ca. 42% og dermed 420.000 kr. Efterfølgende bliver A klar over at han har lavet en fejl, og vælger derfor at tilbagebetale 1.000.000 kr. til selskabet for at rette op på skaden. Dette er langt fra et utænkeligt tilfælde, og ender desværre stadig med at udløse beskatning efter de nu gældende regler. A skal derfor betale en udbytte skat på ca. 420.000 kr. som A ikke nødvendigvis har og vil derfor skulle udbetale endnu et udbytte fra selskabet på ca. 725.000 kr. for at kunne dække udgiften. Samlet set vil selskabet have udbetalt udbytte på ca. 1.725.000 kr. for at dække en samlet skatte udgift på ca. 724.500 kr.

I ovenstående eksempel er der ikke taget hensyn til eventuelle renter, som også vil skulle dækkes, dog ikke i samme omfang som tidligere da lånet ikke på samme vis vil blive betragtet som ulovligt selskabsretligt, og derfor vil der ikke være et krav om hurtig tilbagebetaling samt tillæg af høje renter. Der ligger dog en problematik i at lånet i første omgang kun er blevet ydet på baggrund af manglende viden, og dette kan i den grad blive en hæmsko for nye iværksættere. Regeringen har med Iværksætterpakken, givet udtryk for et ønske om at sikre mere risikovillig kapital, hvilket bl.a. skal ske gennem ændring af LL § 16 E, som vil sikre at dobbelt beskatning ikke vil finde sted. Reglen vil dog først gælde fra 1. januar 2026 og derfor kommer denne også for sent i forhold til at sikre situationer som ovenstående ikke sker.

Det er også særdeles u hensigtsmæssigt at ændringen af ligningsloven først kommer et år efter ophævelsen af reglerne i selskabsloven om kapitalejerlån. Dette betyder der er en periode på ét år, hvor især mindre selskaber har mulighed for at falde i "fælden". Reglen vil heller ikke gælde med tilbagevirkende kraft, så derfor vil disse kapitalejere heller ikke kunne få en livline. Som gennemgået i afsnittet '3.1.4 Ændret retspraksis samt kommende ændringer' vil ændringen betyde at tilbagebetalingen ville skulle anses som et lån på anfordringsvilkår uden renter. Ændringen vil altså blot betyde at der ikke vil ske dobbelt beskatning. Derfor ville A i

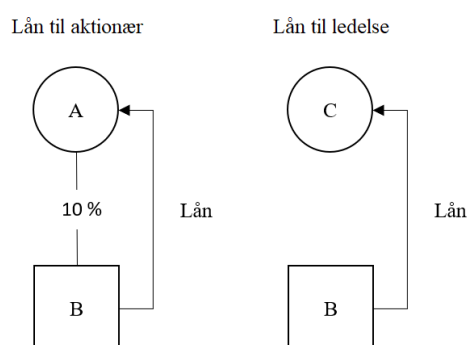
ovenstående eksempel, skulle beskattes af det første lån, men der vil ikke være behov for at betale udbytte igen for at dække udgiften. Derfor vil 2025 blive et overgangså, hvor det først senere vil vise sig hvad konsekvenser vil have i et større omfang.

Når det er regeringens mål at sikre bedre muligheder for finansiering af og risikovillig kapital til nyopstartet virksomheder, vil der opstå en nervøsitet for hvorvidt dette kan modarbejde målet. Det ville umiddelbart have været ideelt at ændringen af LL § 16 E, kom i forbindelse med ophævelsen, og derfor vil der være en risiko for enkelte selskaber kommer i en meget uheldig og uhensigtsmæssig situation. Effekten af ophævelsen kan have store konsekvenser for de iværksættere som regeringen ønsker at skabe bedre vilkår for. For nogle selskaber kan det i værste tilfælde ende med at de får likviditetsproblemer og i sidste ende vil kunne gå konkurs.

Samlet set må det forventes at nogen vil komme til at optage et lån på et uoplyst grundlag, sandsynligvis også flere end hvis reglerne havde forblevet de samme. Dette kan have økonomiske konsekvenser i form af manglende likviditet eller konkurs, men også mere dybdegående problemer. Som nævnt er målet med lempelsen af LL § 16 E, at sikre mere risikovillig kapital, og hvis iværksætterne mm. bliver afskrækket fra at gøre det i fremtiden, arbejder det ultimativt imod regeringsmål.

6.2 Lån uden bestemmende indflydelse

Et lån til et ledelsesmedlem eller kapitalejer uden bestemmende indflydelse, vil være et sted hvor nye muligheder åbner sig. Ligesom for lån til et selskab uden bestemmende indflydelse, vil ophævelsen betyde at de restriktive krav nu gør der er mulighed for yde lån til fysiske personer uden bestemmende indflydelse i mere strategiske henseender. Eksempler på situationer er illustreret i figur 5.

Figur 5: Lån til kapitalejer eller ledelsesmedlem (fysiske personer)

Ligesom for lån mellem selskaber, har der været mulighed for at lave kapitalejerlån før, dog har betingelserne gjort det svært at især låne penge til fysiske personer. Det skyldes primært bestemmelsen i forhold til markedsvilkår. Derfor er det relevant at se på hvordan lånet vil være ydet før og efter ændringerne.

Før ændringen

Hvis A eller C ønskede at låne penge hos selskabet B, vil der gælde de samme regler som gennemgået for kapitalejerlån mellem selskaber. Dermed vil betingelserne i den tidligere SL § 210 skulle være opfyldt, såfremt det ikke er en sædvanlig forretningsmæssig disposition. Derfor ville der være krav om at lånet kunne rummes indenfor selskabets frie reserver, ydes på markedsvilkår, godkendes af generalforsamlingen og først ydes efter selskabets første regnskabsår. Selv om at bestemmelsen ikke var formuleret som et forbud mod lån, til kapitalejere og ledelses medlemmer skulle det fortsat læses som et forbud, medmindre betingelserne var opfyldt (Karnov, 2023).

Såfremt lånet har kunne rummes indenfor selskabets frie selskaber, samt det det er blevet godkendt af generelforsamlingen og det ikke er selskabets første regnskabsår ville dette ikke være til hindre for lånet kunne ydes. Før lånet kan ydes på markedsvilkår skal der foretages en grunddig kreditvurdering af hhv. A og C. Det har været et benspænd da lånet ville skulle ydes på samme vilkår som hvis A og C ville optage lånet i banken. En vigtig overvejelse er dog at markedsvilkår formegentligt ikke vil være en fast procent eller sikkerhed som ville skulle stilles. Derfor vil markedsvilkår også skulle betragtes som et spænd. Det er derudover vigtigt at lånet ikke blot er ydet på baggrund af en relation mellem eksempelvis en ejer med bestemmende indflydelse og A eller C. Da det potentielt ville kunne medføre beskatning jf. SKM2023.273.HR hvor Højesteret fastslog at et lån til hovedaktionærens kæreste, måtte være betragtes som at have passeret hovedaktionæren og dermed skulle hovedaktionæren beskattes. Dette blev i to nyere afgørelse af Skatterådet lagt vægt på samme afgørelse i forbindelse med lån til søskende i SKM.2024.14.SR og SKM.2024.15.SR. Dette gælder også på trods af lånet skulle være ydet på markedsvilkår.

Hvis betingelserne alle er opfyldt vil lånet kunne ydes. Selskabet skal dog være særligt opmærksom på skattereglerne, da dette vil kunne have store konsekvenser for kapitalejerne og selskabet. Derudover skal der også lægges vægt på at de betingelser som bliver gælder efter ændringen også var gældende før reglernes ophævelse. Derfor skal ledelsens ansvar samt at en disposition ikke må være til en eneaktionærs fordel på de andre aktionærers bekostning, også være med i overvejelserne.

Efter ændringen

Processen vil ligesom for selskaber, være mere fleksibel efter ændringerne. Det er dog vigtigt igen at påpege at reglerne som bliver lagt vægt på efter ændringen, også var gældende på daværende tidspunkt. Som nævnt skyldes det at den tidligere SL § 210, langt hen ad vejen byggede på principper fra andre gældende regler, fra selskabsloven, ligningsloven og skattekontrolløven. Så for et lån kan ydes til A eller C vil der skulle være tilstrækkeligt kapitalberedskab jf. SL § 115-118, og dispositionen skal være i selskabets egeninteresse og være foretaget på baggrund af armlængdeprincippet.

Et lån vil være i selskabets interesse hvis lånet lever op til følgende:

- I overensstemmelse med kapitalejernes kollektive interesse, og i
- overensstemmelse med kreditors interesse.

Som tidligere gennemgået vil der primært kunne stilles spørgsmål til hvorvidt det er i kapitalejernes kollektive interesse, så frem kapitalberedskabet er solidt og selskabet har likviditet til at betale kommende forpligtelser. Derfor bør der indhentes skriftlig accept fra alle kapitalejere, som godkender lånet. Det er særligt vigtigt at et lån ikke kun ydes på baggrund af A eller C relation til en hovedaktionær eller anden med bestemmende indflydelse. Hvis der kan rejses tvivl om dette, bør man være særligt påpasselig, da lånet vil kunne betragtes som om det har passeret hovedaktionærens økonomi, dette er også på trods af lånet er på markedsvilkår.

Det er vigtigt der bliver foretaget en kreditvurdering af A eller C, for at sikre lånet bliver ydet op baggrund af armlængde princippet. Dette er særligt vigtigt hvis der eventuelt kan stilles spørgsmålstegn ved en relation til hovedaktionæren eller anden med bestemmende indflydelse. Selvom det i sig selv ikke er nok at lånet er på markedsvilkår, vil det i hvert fald ikke tale for der er sket særbehandling i forhold til en relation.

Ophævelsen giver mulighed for især at anvende lån som et strategisk redskab bl.a. i forbindelse med fastholdelse af særligt vigtige ledelsesmedlemmer. Det kan også være et incitament til at tiltrække særligt talent samt belønne præstationer. Det vil kunne bidrage til at fremme langsigtet engagement og loyalitet fra ledelsen. Ved der nu er bedre mulighed for lån til ledelsen vil det kunne anvendes til at sikre bedre konkurrence dygtighed fra danske virksomheder og selskaber. Hvis man har mulighed for at bevare og tiltrække de ledere med de stærkeste kompetencer inden for et givent fagområde.

Lån til kapitalejere uden bestemmende indflydelse vil især kunne give mening i tilfælde af kapitalejeren ønsker at geninvestere og på den måde hjælpe eller sætte gang i flere startups. Ligesom lånet mellem selskaberne uden bestemmende indflydelse, vil det kunne fungere på samme måde, blot uden et holdingselskab. Derfor vil det også være en mulighed for selskabet at få forrentet sine midler på alternativt vis. Det er dog vigtigt at hensigten med ophævelsen ikke er, at lån må blive et alternativ til løn eller udbytte, og derfor skal der være en særlig opmærksomhed på hvorvidt en relation til en med bestemmende indflydelse, vil kunne stille spørgsmål til om lånet er ydet på baggrund af relationen eller en reel aftale.

For fysiske personer vil den mulige lempelse af LL § 16 E også betyde mindre risiko. Da lånet i værste fald vil kunne blive betragtet som udbytte eller løn, og på trods af en fejl vil tilbagebetaling ikke skulle dobbelt beskattes. Effekten og betydningen af ophævelsen, vil derfor formegentligt betyde mere risikovillig kapital, som regeringen har et mål om. Derudover vil betydningen af bedre muligheder for at yde lån til ledelsesmedlemmer kunne betyde bedre danske konkurrence vilkår i forhold til at fastholde de personer med vigtige kompetencer. Det kan også være en mulighed for at tiltrække personer, hvor en del af kontrakten er at der er mulighed for at optage lån hos virksomheden, såfremt selskabet har det fornødne kapitalberedskab og ikke går udover selskabets mulighed for at dække kommende forpligtelser.

6.3 Delkonklusion

I forbindelse med lån til fysiske personer, vil der både være nogen nye muligheder og utilsigtede konsekvenser. Da loven om ophævelsen blev vedtaget var historien i overskrifter at kapitalejerlån nu er lovlige. Dette kan betyde, at der kan opstå en faldgrube, hvor særligt mindre anpartsselskaberne har risiko for at falde i. Dette kan have store skattemæssige konsekvenser for disse kapitalejere, som ultimativt kan føre til, at selskabet kommer til at mangle likviditet. I forhold til muligheder vil særligt lån til personer uden bestemmende indflydelse blive nemmere, da kravet om markedsvilkår ikke vil kunne gøre lånet ulovligt og kræve hurtig tilbagebetaling hvis ikke opfyldt. Det vil betyde at lånene vil kunne anvendes som et strategisk redskab i forbindelse med at bibeholde vigtige ledelsesmedlemmer eller at kunne tiltrække personer ude fra. For lån til en kapitalejer uden bestemmende indflydelse vil et lån kunne ydes i forbindelse med et ønske om at geninvestere i andre selskaber. Dette vil kunne bidrage til mere risiko villig kapital som regeringen har til formål.

7. Vurdering af den samlede betydning af ændringen

Den samlede effekt af ophævelsen består af flere faktorer. Det vil være en kombination af de tidligere gennemgået nye muligheder, konsekvenser, samt den samlede effekt af disse. Derudover kan de andre lovændringer vedtaget i forbindelse med ophævelsen, også have en effekt i sammenspillet. I afsnittet vil der blive gået yderligere ind i hvilken samlet betydning som ophævelsen vil have, også set i et historisk perspektiv til hvor kapitalejerlån tidligere har været lovligt.

Lovændringens hensigt

I forbindelse med vedtagelsen af lovforslag nr. L 72 vedtaget den 19. december 2024, har hensigten været at lette reguleringen og dermed bureaukratiet. Det kom på baggrund af regeringens 2030-plan, hvor regeringen havde forpligtet sig til at se fordomsfrit på hvilke opgaver der kan nedprioriteres eller helt bortfalde. Samme dag blev lovforlaget nr. 71 også vedtaget med titlen 'Lov om ændring af selskabsloven'. Lovforslaget indeholder flere lovændringer, som bygger på Iværksætterpakken, heriblandt en nedsættelse af minimumskapitalen i et anpartsselskab, fra 40.000 til 20.000 kr. Derudover indeholdte lovforslaget også bedre muligheder for crowdfunding. Tiltagende bliver derfor nødt til at blive set i sammenhæng da de unægtelig hænger sammen med Iværksætterpakken og implementeringen heraf.

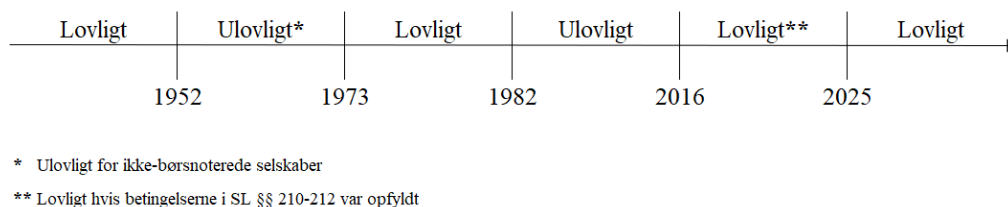
Iværksætterpakkens hensigt er at skabe bedre vilkår for iværksætterne, samt motivere kommende iværksættere i Danmark. Dette ønskes at gøres i fem hovedpunkter.

- 1) Bedre adgang til kapital og lempet beskatning
- 2) Færre byrder og mindre bøvl
- 3) Flere talenter skal frem
- 4) Flere vidensbaserede iværksættere
- 5) Flere iværksættere i hele landet

Ophævelsen hænger særligt sammen med hensigten i både punkt 1 og 2. I et tidligere afsnit er der bl.a. blevet fokuseret på lempelse af LL § 16 E, for at sikre dobbelt beskatning ikke vil finde sted fremadrettet. Selve lovændringen kommer dermed i forbindelse med et generelt mål om at forbedre mulighederne for dansk erhvervsliv, og gøre danske virksomheder mere konkurrence dygtige internationalt. Regeringen og aftalepartierne ønsker bedre mulighed for risikovillig kapital, samt mindre byrder for virksomhederne, hvorvidt dette også kommer til at ske vil blive yderligere gennemgået, særligt ved at tage et historisk perspektiv.

Historisk perspektiv

Kapitalejerlån har historisk varieret mellem både at være lovlige og ulovlige. Derfor kan det også være relevant at se tilbage på hvordan vilkårene og konsekvenserne har været tidligere, for at se om der kan drages paralleller til i dag. Nedenfor i figur 6, ses en tidslinje over hvornår kapitalejerlån hhv. har været lovlige og ulovlige.

Figur 6: Tidslinje over kapitalejerlån

I perioden frem til 1952 blev kapitalejerlån sidestillet med en kapitalnedsættelse og var derfor lovlige. Denne måde at betragte kapitalejerlån på, er langt fra måden de betragtes i dag, og vil derfor ikke være perioden der kan drages relevante paralleller til. Perioden fra 1973 til 1982 vil dog være mere relevant at se nærmere på. Formålet ved at indføre en lovliggørelse i 1973 var bl.a. at der var flere legitime tilfælde hvor kapitalejerlån kunne ydes. Eksempelvis i tilfælde af et selskab havde overskydende likviditet, hvor både kapitalejeren og selskabet ville kunne opnå en rentefordel ved at yde et lån jf. bemærkninger til lovforslaget L 119 19. februar 1982. Det viste sig dog i denne sammenhæng at flere lån blev ydet uden betryggelig sikkerhed, og ikke mindst også selvom selskabskapitalen ikke oversteg egenkapitalen. Dette kan ses for eksempel i forbindelse med dommen U.1980.435V, hvor en anpartshaver ikke havde stillet betryggende sikkerhed. Derudover var der også eksempler hvor en hovedaktionær har tømt et selskab uden rente- og afdragsvilkår, og ikke mindst tilfælde hvor lån havde til formål at yde løntillæg til en direktør jf. bemærkninger til lovforslaget L 119 19. februar 1982. Selvom lovliggørelsen havde til hensigt at selskabets kapital ville kunne blive forrentet gennem lån, endte dette ikke med at blive tilfældet. Derfor førte det ultimativt til et nyt forbud som var gældende frem til 2016.

Lovliggørelsen i 1973 er et eksempel på at lovgivers hensigt ikke altid bliver udfaldet, og der er en række mere eller mindre utilsigtede konsekvenser. Det er derfor værd at se på om dette også, vil kunne ske efter ophævelsen af reglerne om kapitalejerlån i 2025. Særligt problematikken omkring lån ville kunne anvendes som et alternativ til løn eller udbytte, vil ikke kunne sammenlignes én til én med reglerne gældende fra 1973 til 1982, da skattereglerne var anderledes på daværende tidspunkt. Det må derfor også antages at problematikken ikke vil blive

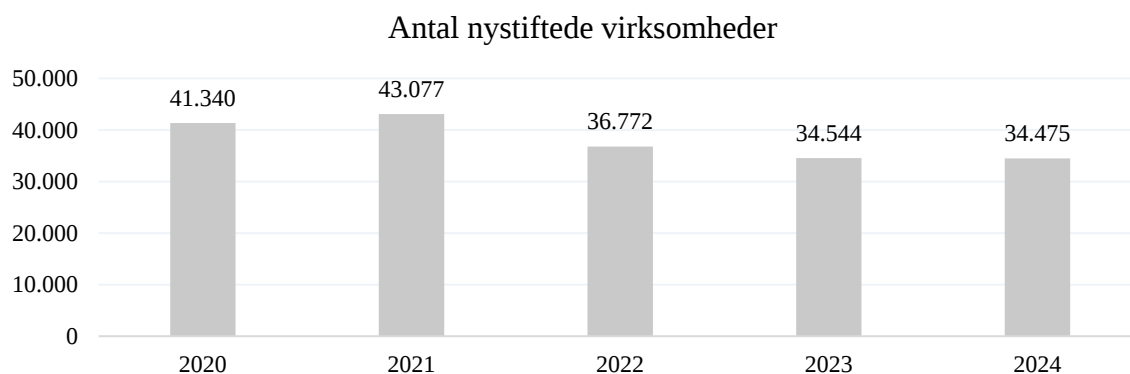
den samme særligt for persongruppen omfattet af LL § 2, som også må vurderes at være hvor den største risiko er. Derfor er de samme incitament og skattefordele der kunne opnås ikke længere tilstede særligt overfor hovedaktionærer, hvorfor hensigten i højere grad tegner til at ville skulle blive opfyldt.

Der vil være en risiko i forhold til kapitalejere og ledelsesmedlemmer uden bestemmende indflydelse, risikoen er dog mindre da de ikke har mulighed for at træffe beslutningen alene. I tilfældet med U.1980.435V, var der tale om en kapitalejer med bestemmende indflydelse, som alene tegnede selskabet som selskabets direktør. Personen havde der mulighed for at yde lånene uden andre skulle erklære sig enig i dispositionen. Den primære risiko for lån ydet til personer uden bestemmende indflydelse, vil derfor være relationen mellem hhv. én kapitalejer med bestemmende indflydelse og en person uden bestemmende indflydelse. De skattemæssige regler i forhold til LL § 16 E, er gennem ændret retspraksis blevet bredere og personkredsen omfattet er derfor blevet større. Det er fortsat kun personer omfattet af LL § 2 der kan ifalde beskatning, men hvis en relation mellem én person omfattet af LL § 2, og låntager vurderes at have betydning for lånet kan ydes, vil denne person i falde beskatning, da det betragtes som om lånet har passeret dennes økonomi. Det betyder at reglerne dækker søskende og kærester, hvorvidt dette kan udvides til venner eller andre med en nær relation mangler at blive prøvet. Det må derfor vurderes at skattereglernes omfang, gør at hvis der er en risiko for at der kan stilles tvivl om en nær relation er årsag til lånet er ydet, vil beskatning fortsat finde sted.

Det kan derfor være svært at drage direkte paralleller til de tidligere regler, da skattereglerne i dag er af et andet omfang. Derfor vil der formentligt ske en stigning i antallet af kapitalejerlån, men risikoen for at lån blive ydet som et alternativ til løn eller udbytte er ikke i sammen omfang tilstede. Hvis et lån bliver ydet, vil der være lovgivningsmæssige foranstaltninger, som sikre at beskatning vil ske og dermed også at lånene kun kan anvendes i et forretningsmæssigt henseende.

Investeringer og iværksættere

I forhold til det historiske perspektiv, vurderes det altså at risikoen for misbrug i forbindelse med kapitalejerlån er acceptabel lav, grundet de gældende skatteregler. Derfor vil der blive set nærmere på om regeringens og aftalepartiernes hensigt vil kunne opnås i forhold til Iværksætterpakken, og ikke mindst mindre regulering generelt. Regeringen handler primært på en nedadgående kurve i antallet af nystartede virksomheder, dette kan bl.a. ses af figur 7 nedenfor.

Figur 7: Antal nystiftede virksomheder (EIFO, 2025)

Regeringens mål samt effekten af Iværksætterpakken vil derfor i store træk blive vurderet ud fra antallet af nystartede virksomheder, samt hvorvidt der kommer flere store virksomheder i Danmark. Det er dog vigtig at påpege at andre faktorer i stort omfang også har betydning for hvorvidt personer ønsker at springe ud i iværksætterlivet. Så derfor bliver der nødt til at blive fokuseret på hvorvidt tiltagende isoleret set vil have en effekt, da dette er hvad lovgiver har mulighed for at kontrollere. Målene sigter særligt imod bedre muligheder for risiko villig kapital samt mindre regulering. Regulering er et område som kan afskrække mange, da bl.a. tilfælde som dobbeltbeskatning i forbindelse med LL § 16 E, kan gøre iværksætterne mere nervøse for at begå fejl, hvorfor de ender med at spille tid på unødvendig lovgivning. Ved at sikre risikoen og ikke mindst konsekvenserne for at begå mindre fejl bliver mindre, vil dette bestemt kunne have en positiv effekt. Bedre finansierings muligheder er bestemt også et område, som vil kunne forbedre det danske erhvervsliv. Derfor vil iværksættere have nemmere ved at opnå finansiering fra bl.a. andre virksomheder i opstartsfasen. Hvis selskaberne vælger at benytte de nye muligheder efter ophævelsen vil dette kunne bringe mere risikovillig kapital i omløb. Isoleret set vil det bestemt kunne betyde at kurven vil kunne vende, og flere tør tage springet ud i iværksætterlivet.

Det er dog vigtigt at påpege at på trods af disse tiltag, vil andre samfundsøkonomiske tendenser som resultere i øget usikkerhed betyde at flere venter med at tage springet. Dette kan for eksempel være usikkerhed i forbindelse med eksport til USA på baggrund af øget told. Derfor kan det være flere vælger at bibeholde deres sikre job, da der er en for stor usikkerhed forbundet med opstart af ny virksomhed. Kurven kan derfor på trods af de nye tiltage forblive på et stabilt eller eventuelt faldende niveau selvom tiltagene isoleret set vil give bedre muligheder for virksomhederne.

Samlet vurdering

Iværksætterpakken og dens tiltag vil formentligt føre til flere iværksættere og bedre vilkår for danske virksomheder. Ophævelsen vil have forskellig effekt i forhold til store og små selskaber. De store vil kunne anvende det som et strategisk redskab i forbindelse med at tiltrække og vedholde særligt vigtige ledelsesmedlemmer. Derudover bliver det også en mulighed for selskabet at få forrentet midlerne, ved for eksempel at låne pengene til en kapitalejer uden bestemmende indflydelse både fysiske og juridiske personer, hvilket nu kan gøres nemmere. For de små selskaber vil det betyde bedre muligheder for finansiering og risikovillig kapital, hvilket kan være med til at udvikle flere iværksættereventyrer.

Historien ser ikke ud til at ville gentage sig i forhold til muligheden for at misbruge kapitalejerlån, som et alternativ til løn eller udbytte. Dette skyldes omfanget af de skatteretlige regler, som gør at en fysisk person omfattet af LL § 2, vil ifalde beskatning hvis de modtager et lån. Der vil dog forventeligt ske en stigning i antallet af kapitalejerlån, hvoraf nogen vil være til én med bestemmende indflydelse. Iværksætterpakken indeholder et forslag som dog først vil skulle gælde fra 2026, som vil sikre at dobbeltbeskatning ikke vil ske fremadrettet. Derfor vil konsekvenserne i løbet af 2025, kunne blive store i de tilfælde hvor et lån et blevet foretaget, til en med bestemmende indflydelse.

Samlet set indeholder lovforslagene potentialet for at skabe bedre vilkår for dansk erhvervsliv. Betydningen vil derfor primært være i form af forbedret muligheder for geninvestering af kapital og ikke mindst muligheden for at bibeholde strategisk vigtige ledelsesmedlemmer. I starten af perioden vil grænserne formentligt blive testet, og derfor vil der også komme klare retspraksis på området, i forhold til hvem som skal anses for nærtstående og hvornår en relation vil have betydning for om lånet er ydet.

7.1 Delkonklusion

Målet for regeringen og aftale partierne har været at formindske regulering i forbindelse med ophævelsen. Tiltagene i forbindelse med Iværksætterpakken, må dog ses i sammenhæng med denne ophævelse. Her har målene særligt været mindre bureaukrati og mere risikovillig kapital. Historisk har kapitalejerlån skiftet mellem at være lovlige og ulovlige, historien indikere dog ikke at ville gentage sig, da de skattemæssige regler sikre at lån ikke kan anvendes som et direkte alternativ for løn og udbytte. Effekten af tiltagene vil isoleret set give bedre vilkår for dansk erhvervsliv og iværksætterne. Det er dog vigtigt at se på at andre samfundsøkonomiske tendenser også har en effekt på hvor mange nye iværksættere tør tage springet.

Konklusion

Kapitalejerlån har skiftevist været lovlige og ulovlige siden aktieselskabsloven fra 1917. Dette skyldes bl.a. flere tilfælde hvor kapitalejerlån har været misbrugt. I 2016 blev de hidtidige regler indført, og kapitalejerlån blev dermed delvist lovlige hvis de efterlevede betingelserne i SL §§ 210 til 212. Reglerne blev i december 2024 ophævet og vil fremadrettet være reguleret af bl.a. ledelsens pligter og samt at ledelsen skal handle i selskabets egeninteresse. På trods af der ikke er direkte krav til transaktioner er på markedsvilkår, vil transaktioner skulle være foretaget efter armslængdeprincippet. Skattemæssigt har kapitalejerlån frem til 2012 været betragtet som transaktioner mellem interesseforbundene parter. På baggrund af en stigning i kapitalejerlån på trods af forbuddet blev LL § 16 E indført, som havde til hensigt at regulere tilfælde hvor selskaber direkte eller indirekte stiller midler til rådighed for fysiske personer.

Kapitalejerlån til både fysiske og juridiske personer uden bestemmende indflydelse, vil fremadrettet være mere tilgængelige, i det omfang at konsekvenserne er ændret. Dermed er risikoen ved at begå fejl også mindre. Dette er på trods af flere af de samme betingelser fortsat er gældende blot gennem andre dele af lovgivningen. Det vil give långiver selskabet, flere muligheder for at forrente overskydende kapital fremadrette. Derudover vil det for kapitalejere uden bestemmende indflydelse give mulighed for at geninvestere deres penge, og dermed med øge mulighederne for risiko villig kapital. Kapitalejerlån vil også kunne anvendes som et strategisk redskab i forbindelse med lån til ledelsesmedlemmer uden bestemmende indflydelse. En utilsigtet konsekvens med loven og ikke mindst branding heraf, er muligheden for faldgruber, da ophævelsen i overskrifter har været at kapitalejerlån nu er lovlige. Det er særligt mindre anpartsselskaber som har risiko for at falde i, hvilket kan have store skattemæssige konsekvenser for disse kapitalejere hvis et lån bliver ydet på et uoplyst grundlag.

Hovedformålet med ophævelsen af selskabslovens regler om kapitalejerlån, har været at formindske regulering. Tiltagende i forbindelse med Iværksætterpakken skal dog ses i sammenhæng med denne ophævelse. Det skyldes bl.a. at målene har fokus på at formindske bureaukrati og sikre mere risikovillig kapital. Der er ingen indikation på at de historiske problematikker i forhold til kapitalejerlån vil gentage sig, grundet de restriktive skatteregler, som sikre at lånene ikke vil kunne benyttes som et alternativ til løn eller udbytte. Derfor vil tiltagene isoleret set give bedre vilkår for dansk erhvervsliv, dog kan andre samfunds-økonomiske tendenser gøre at ophævelsen samt Iværksætterpakken ikke har den ønsket effekt.

Litteraturliste

- Bech-Bruun, Regler om kapitalejerlån og rapporteringskrav ophæves, <https://www.bechbruun.com/nyheder/faglige-nyheder/regler-om-kapitalejerlaan-og-rapporteringskrav-ophaeves>, 2024 (11. maj 2025)
- Bunch, Lars., Christensen, Jan Schans , Selskabets egeninteresse - navnlig set i lyset af selskabslovens generalklausuler, <https://pro.karnovgroup.dk/b/documents/7000480833#UB20110001-01>, 2011 (11. maj 2025)
- Børsen, Ulovlige aktionærlån i ny stigning, https://borsen.dk/nyheder/virksomheder/ulovlige-aktionerlaan-i-ny-stigning?b_source=ulovlige-aktionerlaan-i-ny-stigning&b_medium=row_1&b_campaign=list_2, 2012 (11. maj 2025)
- C.B.3.5.3.3 Aktionærlån, https://info.skat.dk/data.aspx?oid=1946441&vid=219882&search=aktion%C3%A6rl%C3%A5n*, 2025 (11. maj 2025)
- Christensen, Jan S. 2024, Kapitalselskaber - Aktie- og anpartsselskabsret, Karnov Group, København.
- Christensen, Mikkel J., m.fl. 2021, De juridiske metoder - Ti bud, Hans Reitzels Forlag, København.
- Dansk Erhverv, ”Alarmerende udvikling”: Nye tal viser færrest nystiftede virksomheder siden 2015, <https://www.danskerhverv.dk/presse-og-nyheder/nyheder/2024/maj/alarmerende-udvikling-nye-tal-viser-farrest-nystiftede-virksomheder-siden-2015/>, 2015 (18. april 2025)
- Dansk Revision, Ændringer i selskabsloven betyder lovlige kapitalejerlån og et ApS til 20.000 kr., <https://www.danskrevision.dk/nyheder/kapitalejerlaan-anpartsselskaber-selskabsloven>, 2025 (11. maj 2025)
- Den Danske Ordbog, faldgrube, <https://ordnet.dk/ddo/ordbog?query=faldgrube>, 2025 (11. maj 2025)
- EIFO, Status på nystiftede virksomheder i 2024, https://eifo.dk/media/wohbcusl/ivaerksaetteraaret-2024_pdf.pdf, 2025 (21. april 2025)
- EY Danmark, Nye afgørelser medfører en udvidelse af personkredsen, hvortil udlån kan udgøre ulovlige aktionærlån, https://www.ey.com/da_dk/insights/tax/status-pa-ulovlige-aktionerlaan, 2025 (11. maj 2025)
- Hansen, Kenneth 2020, Økonomisk metode, Hans Reitzels Forlag, København.
- Iværksætterpakken, <https://www.em.dk/Media/638545672959367585/Iv%C3%A6rks%C3%A6tterpakken-210624.pdf>, 2024 (11. maj 2025)
- Karnov, LBKG 2023-09-01 nr 1168 Selskabsloven - Karnovs noter 1213, https://pro.karnovgroup.dk/b/documents/7000972488?annotationId=LBKG20231168_NKAR1213&tab=karnov#LBKG20231168_P210, 2023 (19. april 2025)

Karnov, LBKG 2025-03-20 nr 331 Selskabsloven - Karnovs noter 814,
https://pro.karnovgroup.dk/b/documents/7000976851?annotationId=LBKG2025331_NKAR814&tab=karnov#LBKG2025331_P127, 2025 (11. maj. 2025)

Kruhl, Martin Chr., Sørensen, Ole B. 2014, Kapitalejerlån & Selvfinansiering, Karnov Group, København.

Kure, Henrik 2021, Finansieringsret, Karnov Group, København.

Nordisk Råd, Betænkning om en fællesnordisk aktieselskabslovgivning, <https://www.xn--betnknings-c9a.dk/wp-content/uploads/2021/02/540.pdf>, 1969 (11. maj 2025)

PwC, Selskabslovens regler om kapitalejerlån ophæves,
<https://www.pwc.dk/da/artikler/2024/12/regler-om-kapitalejerlaan-ophaeves.html>, 2024 (11. maj 2025)

Ritzau, Danmark har ikke skabt store virksomheder i tyve år,
<https://nyheder.tv2.dk/business/2016-02-19-danmark-har-ikke-skabt-store-virksomheder-i-tyve-aar>, 2016 (18. april 2025)

Økonomi- og Erhvervsministeriet, Modernisering af selskabsretten, <https://www.xn--betnknings-c9a.dk/wp-content/uploads/2021/02/1498.pdf>, 2008 (11. maj 2025)

Lovforslag samt betænkninger

L 23 5. oktober 2016, L 72 5. november 2024, L 171 25. marts 2009,

L 199A 2011/12, L 171 19. marts 2025, L 119 19. februar 1982

Love og bekendtgørelser

Lov nr. 282 af 9. juni 1982, Lov nr. 232 af 7. juni 1952

Afgørelser og bindende svar

SKM2025.64.SR, SKM2025.65, SKM2024.15.SR,

SKM.2024.14.SR, SKM2023.273.HR, SKM2022.368.ØLR,

SKM2020.180.SR, SKM2016.165.HR, SKM2013.248.HR,

U1980.435.V, U1952.30H, U1944.598ØL